UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

29
СІЧНЯ 1970.
Число № 5
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
JANUARY 29, 1970.

Федеральний уряд підтримує житлове будівництво

Федеральний міністер, відповідальний за житлове будівництво, Р. Андрас заявив, що федеральний уряд цього року збільшить значно фонди на будову житлових домів для менше заможних канадців. Минулого року державна мортгеджова компанія виплатила в формі позик 345 мільйонів долярів на будову мешкальних домів. В цьому році уряд збільшить цю суму до 500 мільйонів долярів. Гроші будуть зичити в першу чергу на будову низькочинних мешкань, з яких можуть користати канадці з низькими заробітками. Прибл. 200,000 дол. на будову домів позичать тим канадцям, що не можуть дістати позики на будову домів від інших компаній. Будуть брати до уваги передусім віддалені від більших осередків місцевості, де великі фінансові компанії не хочуть інвестувати своїх грошей.

Міністер Андрас заявив, що докладні інформації про умови позики будуть проголошені незабаром.

Дубчек в Анкарі

Кол. чехо-словацький політичний провідник А. Дубчек приїхав до Туреччини, щоб узяти пост чехословацького амбасадора. На аеропорті Дубчек не хотів відповідати ні на які запити репортерів, а вкінці сховався від них до вбиральні.

ХОЧЕ ВИКУПИТИ ПОЛОНЕНИХ У В'ЄТНАМІ

Мільярдер Г. Р. Перот з Техасу запропонував північно-в'єтнамському прем'єрові Ван Донгові 100 мільйонів долярів за звільнення всіх американських вояків, що є в північно-в'єтнамському полоні. Ван Донг не відповів нічого.

На Різдво Перот від повний літак різдвяних пачок до В'єтнаму окремим літаком, щоб їх передати американським полоненим, одначе його туди не пустили і пачок не прийняли.

Перот доробився великого майна на будуванні електронічних обчислювальних машин (компутерів).

Пітер Гріффітс з Ліверпулу (Англія) годує дітей біженців з Біафри в лікарні у Порт Гаркурт.

Великий торговельний скандал у Болгарії

Болгарський прем'єр Т. Жівков доручив провести слідство в міністерствах закордонних справ, торгівлі і фінансів.

Наслідком слідства усунено 18 високих урядників тих міністерств та болгарської комуністичної партії. Всі вони мають незабаром відповідати перед судом за надужиття, що мали місце між працівниками болгарської торговельної фльоти та купцями й промисловцями, що вели торгівлю головно з СССР. П'ять директорів торговельного підприємства «Пірін», що вело торговлю в СССР, викинено з праці, також директора торговельної фльоти та його шістьох помічників. Всі вони мають відповідати перед судом за „перекупство та грубе порушення державної та партійної дисципліни, що принесло великі шкоди державі".

Є деякі познаки, що у скандал вмішані також советські достойники. До Болгарії приїхав цеф советської служби безпеки Ю. Андропов з цілим штабом полщистів, які урядують у містечку Шумен в північно-східній Болгарії. Про приїзд Андропова до Болгарії повідомила болгарська й советська преса, але цілі його поїздки не подано. Припускають, що його завдання — вести слідство.

Західні газети пишуть, що це, мабуть, найбільший грошовий скандал, який досі мав місце в якійнебудь комуністичній державі.

ПЛЯНУЮТЬ ДІСТАТИСЯ ДО НОЄВОГО КОВЧЕГА

Минулого року французький дослідник Ф. Навара знайшов на шпилі гори Арарат у Туреччині куски дерева, що їх вік фахівці оцінили на 4,000 — 5,000 років. У ЗДА тепер постає група дослідників й науковців, що хоче дістатися до ковчега, що лежить глибко в льодовику на вершку гори. На ту ціль уже зібрано один мільйон долярів.

Дослідники мають замір дістатися на верх гори, й потім за допомогою пари стопітн льодовик грубости 100 — 450 стіп, де лежать стоси дерева, яке, як припускають, походить з ковчега Ноя. Наукова експедиція має замір почати свою працю цього року, а в 1971 р. — топити льодовик.

Амер.-китайські розмови у Варшаві

РОСІЯНИ ПОДРАТОВАНІ

Відновлені недавно розмови між амбасадорами ЗДА та комуністичного Китаю у Варшаві викликали немилий відгук у СССР. Советські журнали та радіо накидаються на китайців, закидаючи їм, що вони дали себе перекупити американцям і зраджують комуністичну ідею.

Орган міністерства закордонних справ «За рубежом» обвинувачує комуністичних китайських провідників, що вони «за американські доляри, якими ЗДА спокушають маоїстів» збільшують торгівлю із ЗДА та ведуть таємні політичні розмови.

Орган советської молоді «Комсомольская правда» пише, що китайські провідники хочуть перемінити китайський нарід у «мілітарних роботів» і поширюють «военну гістерію».

Московське радіо в радіопередачі китайською мовою пригадує Пекінові, що багато китайських начукових одержали свій виникіл у СССР. Обвинувачування СССР в підготовці війни проти Китаю є «звичайним наклепом».

«ЗДА є відвічним ворогом Китаю, і китайський нарід навряд чи повірить наклепам своїх провідників, нібито СССР хоче напасти на Китай», — сказало московське радіо. «Военні приготування Китаю обнижують життевий рівень китайського народу, а мілітаристична ідеологія пекінських політиків отруює китайський нарід шкідливим шовінізмом».

У статті «Комсомольської правди» є згадка, що советські вояки вантажними автами об'їздять сільські оселі й кажуть селянам робити запаси харчів і застрашують їх копати окопи і протилетунські сховища. Багато вояків їде поїздами на північ, тобто на китайсько-советський кордон.

Советські політики подратовані американсько-китайськими переговорами, що можуть поліщити американсько-китайські відносини, бо це збільшило б китайську бундючність супроти СССР.

Нарада комуністичних партій в Москві

ЗАКІНЧИЛАСЯ НЕВДАЧЕЮ

У Москві відбулася нарада представників 28 европейських комуністичних партій, що обговорювали пропозицію держав-членів Варшавського договору скликати конференцію всіх европейських держав та обговорити на ній справи безпеки Европи та інші зв'язані з цим справи. Конференція закінчилася нічим, бо виявилося розхождення між представниками комуністичних партій.

Докладних вісток про хід конференції немає, але з інформацій, що дійшли на Захід, виходить, що советська комуністична партія плянувала використати майбутню конференцію для справ безпеки Европи виключно для своїх цілей. Коли представник советської компартії Б. Пономарьов подав резолюцію наради на схвалення, представники шістьох комуністичних партій — Англії, Італії, Еспанії, Швеції та Югославії — заявили, що не погоджуються на неї, вважаючи її становищем виключно советської партії. Теж представник французької партії висловив застереження. Тоді представник СССР запропонував не проголошувати ніякого кінцевого комунікату й зберегти хід наради в таємниці. Противники советської резолюції грозили, що проголосять свої окремі комунікати. Досі Москва ще комунікату не проголосила.

Югославський делегат В. Беловскі, що перший раз від 1957 р. брав участь у нараді комуністичних партій у Москві, сказав, що нарада була скликана Москвою в дуже короткому речинці. Він сказав дальше, що югославська делегація пропонувала заявити на европейську нараду в справі безпеки представників комуністичних, соціялістичних, демократичних та християнсько - поступових партій, бо це мало б великий вплив на уряди европейських держав, щоб вони більше зацікавилися цією конференцією. Над югославською пропозицією навіть не було дискусії. Беловскі сподівається, що на майбутній конференції европейських держав можна буде піддати критиці едоктрину» Брежнєва про те, що комуністичні держави мусять стояти під контролею Москви, інакше їм грозить доля Чехо-Словаччини.

Троцькісти в Чехії?

Чехо - словацький уряд повідомив, що поліція викрила цілі клітини комуністів-троцькістів, що плянували державний переворот у тій країні. У троцькістів знайдено летючки та цикльостилі. Про арешти комунікат не говорить нічого, але без цього, певно, не обійшлося.

Потерпілим від землетрусу

ЗУДАК ВІДКРИВАЄ СТАНИЦЮ ДОПОМОГИ В ЮГОСЛАВІЇ

Злучений український американський допомоговий комітет (ЗУДАК) відкриває в Югославії станицю допомоги українським поселенцям, що потерпіли від землетрусу. Представник комітету виїхав до Югославії, щоб обговорити з югославським урядом форму переведення допомоги.

Тимчасовий плян допомоги ЗУДАК передбачає: негайну допомогу харчами, одягом та ліками; допомогу у відбудові знищених домів і господарств; допомогу в переселенні тим, що можуть користати з переселення та допомогу для молоді (харчування в школах, стипендії тощо).

Точний та подрібний плян ЗУДАК буде проголошений після повороту представника з Югославії та устійнення допомогових форм з урядом Югославії.

Покищо ЗУДАК вислав до Югославії кількасот коців та 1,000 дол.

ЗУДАК звернувся до кооперативи КАРЕ, яка висилає допомогові пачки до всіх сторін світу, щоб могти користати з пачок тієї кооперативи.

Блаженніший Йосиф відвідає Австрію

У зв'язку зі заплянованими відвідінами Австрії нашим верховним архиєпископом у Відні створено окремий комітет, що має приготовити прийняття для Блаженнішого Йосифа. До комітету належать українські суспільно-громадські діячі в Австрії під проводом пароха Відня о. д-ра О. Дзеровича. Дати приїзду верховного архиєпископа до Відня ще не подано.

Блаженнішого Йосифа запросив до Відня віденський архиєпископ кардинал Ф. Кеніг ще минулого року.

Усувають Черніка

Дотеперішній прем'єр Чехо-Словаччини О. Черник мусить зрезигнувати зі свого становища, бо так вирішила президія чехословацької комуністичної партії. Його усунули також з президії партії.

Черник був прем'єром також у час ліберального курсу; потім осудив політику А. Дубчека і залишився при владі. Тепер прийшла черга і на нього.

ІЗРАЇЛЬ І ЄГИПЕТ ВОЮЮТЬ

Ізраїльські вояки захопили були невеликий острів Шадван на єгипетському Червоному морі й держали його протягом 32 годин, потім залишили, бо не могли вдержатися там через постійні напади єгипетських літаків. Але перед відходом знищили всі єгипетські військові споруди та укріплення.

Вчас нападу ізраїльські вояки вбили або взяли в полон 132 єгипетських вояків; 9 ізраїльських вояків було вбитих або поранених. Єгипет каже, що Ізраїль у час нападу на острів утратив 55 вояків.

Ізраїльські вояки захопили на острові також радарову станцію (другу протягом одного місяця), яка контролювала всі судна, що наближалися до Суецького каналу. Радарову станцію Єгипет купив у Англії.

У відплату за напад на острів єгипетські вояки за допомогою ракет знищили ізраїльську військову головну квартиру на Синайській горі, 120 миль від Суецького каналу. Єгипетські вояки кажуть, що знищили більшість укріплень

УГОДА З АЛБАНІЄЮ

Грецький диктаторський уряд зробив торговельну угоду з комуністичною Албанією, з якою Греція була на воєнній стопі протягом 30 років. Несподівана зміна є демонстрацією грецького уряду проти европейських держав, що критикують Грецію за диктаторський режим.

ДОПОМОГА БІЯФРІ. Княжна Каміля, сестра майбутнього еспанського короля Карлоса, сказала у Вашінгтоні, що зруйнований Біафрі, яку вона відвідала, потрібна негайна допомога. Зате нігерійський провідник ген. Якубу Говон сказав у Лягосі, що Нігерія прийме допомогу з дозволу, «сприйнятних для нас», і не дозволить, щоб хтонебудь уважав нас «за жебрацьку націю».

ЦЕЙ МАЯК НА ЄГИПЕТСЬКОМУ ОСТРОВІ ШАДВАН захопили були ізраїльські парашутисти. Світлина походить з Ізраїлю.

Короткі вісті

* **93 саскачеванських фармерів** та трьох керівників збіжжевих елеваторів суд покарав грошовими карами на загальну суму 1,925.00 дол. за те, що фармери продавали, а керівники елеваторів купували збіжжя поза дозволеними квотами.

* **Квебекський міністер** справедливости Р. Пол домагається від федерального уряду привернення назад смертної кари в Канаді, щоб могти успішно поборювати злочинність, що в Квебеку разу-раз зростає.

* **Великі** харчові крамниці компанії «Домініон», що перед 11-ма роками почали продаж харчових продуктів в Едмонтоні і Калгарі, будуть закриті з днем 31 січня, бо не виплачуються. Деякі їхні крамниці перебере компанія «Сейфвей», інші будуть до винайму. «Домініон» має багато крамниць на сході Канади.

* **Запас збіжжя** в чотирьох країнах, що продукують найбільше збіжжя: у ЗДА, Канаді, Австралії й Аргентині, був на 1 листопада 1969 р. 25% більший, як рік передше: сягав двох мільярдів, 927 мільйонів бушлів.

* **Привезені з Місяця** зразки різних мінералів не доказують, що Місяць відірвався колись від Землі, як ще донедавна припускали вчені.

* **На основі** загальних підрахунків подають, що в ЗДА 180,000 людей постійно вживає наркотики героїну.

* **ЗДА** 1968 року дали Туреччині три мільйони долярів, щоб турки зменшили продукцію опію, з якого виробляють героїну, що її чорними шляхами ввозять до ЗДА.

* **Населення Індії** зростає річно на 15 мільйонів. За 25 років Індія матиме один мільярд населення. Пересічний заробіток індійця не перевищає 70 долярів річно, як було це тоді, коли Індія була колонією Англії.

* **СССР плянує** збудувати найбільшу в світі фабрику вантажних авт. По пораді й допомогу у виготовленні пляну фабрики советський уряд звернувся до Японії, Англії, Західної Німеччини та Італії.

* **ЗДА домагаються** від Франції 900 мільйонів дол. за зділянені там споруди НАТО, коли в 1966 р. президент Ш. де Голь викинув НАТО з Франції.

* **Американська** Єпис копальна Церква плянує закрити шість з одинадцятьох своїх духовних семінарій через недостачу грошей удержувати їх.

* **Японський уряд** збільшив свій воєнний бюджет на бижучий рік на 17%. Всі видатки на оборону Японії сягатимуть суми один мільярд 600 мільйонів долярів.

* **Уряд Індії**, який постійно виступав проти вживання атомних бомб і хотів вживати атому енергію лише для мирних цілей, вивчає тепер можливості виробництва атомних бомб для власної оборони.

* **Ізраїльський** найвищий суд виріши, що дитина, якої батько є жид, а мати — нежидівка, є жидом. Рішення суду викликало велике обурення серед ортодоксальних рабинів, які уважають, що дитина повинна мати національну приналежність матері. Рабини домагаються скасування рішення суду.

* **У Югославії** виготовлено фільм, що прославляє заслуги Тіта. Фільм робили чотири роки. Він коштував кілька мільйонів долярів.

* **Німецькі** хемічні фабрики, що виробляли насонні таблетки талідомід, наслідком заживання яких вродилося понад 2,000 дітей-кслік, пропонують відшкодування поза судом у висоті 27 мільйонів долярів. Батьки дітей не погодилися на те відшкодування.

* **В ізраїльському** порті Елат стався вибух військового вантажного авта з бомбами. Від вибуху згинуло 18 осіб, а 42 особи були важко ранені. Суд вирішив, що вибух був випадковий.

ВІД «КОРОВ'ЯЧОЇ ГАЗЕТИ» ДО ВЕЛИКОГО ПРЕСОВОГО КОНЦЕРНУ

ВИДАВЕЦЬ ІВАН ТИКТОР

Леоніда ВЕРТИПОРОХ

Постановою управи Наукового товариств ім. Шевченка в Канаді відзначено почесною грамотою п. Івана Тиктора, вшановуючи його заслуги, як засновника, творця і директора пресового концерну «Українська преса» у Львові, видавництва «Нове життя» у Кракові, видавництва «Волинь» у Рівнім та видавництва «Клюбу приятелів української книжки» у Вінніпезі.

Іван Тиктор був нашим наймогутнішим видавцем українського друкованого слова, схожим на канадського видавця Томсона, що також почав своє видавництво просто з нічого і своєю наполегливою працею і організаційним талантом довів його до такої могутности і значення, що в нагороду одержав орден королівського лицаря і титул лорда.

Іван Тиктор народився 1896 р. в селі Краснім, золочівського повіту. Середньошкільне навчання пройшов у Львові і Рогатині. З вибухом першої світової війни, запалений надією на визволення українського народу з вікової неволі, вступає 18-літнім добровольцем до Українських Січових Стрільців. Після війни студіює торговельні науки і право в Українському таємному університеті у Львові.

Після програної визвольної війни, український народ був зруйнований воєнними діями передусім матеріяльно, а після признання західноукраїнських земель Галичини, Волині, Полісся і Підляшшя 1922 р. Польщі, позбавлений навіть елементарної свободи і засуджений на мовчанку. Серед цієї темряви й занепаду духа 1923 року Ів. Тиктор стає до боротьби за українське вільне слово. Не зважаючи на труднощі, береться до праці з полум'яною пристрастю і завдяки своїй витривалості і праці виграє бій: створює, збагачує і закріплює великі і багаті скарби на полі преси і книжкових видань.

У ЛЬВОВІ

Появою щоденника «Новий час» 14 жовтня 1923 р. (першим редактором був Дмитро Паліїв), Тиктор започатковує видавництво «Українська преса». «Новий час», що поборював страдницьку покірливість і байдужість, кріпив на дусі і вливав віру у краще майбутнє, скоро став дуже почитною газетою, розходився не лише в краю, а й за океаном, всюди між українськими поселенцями.

1928 року для освідомлення українського селянина і робітника починає виходити тижневик «Народна справа» (т. зв. коров'яча газета) за редакцією Юри Шкрумеляка. Цей часопис, що по-модерному передплату пов'язував із асекурацією худоби, здобуває собі нечувану популярність (понад 40,000 примірників). Протягом десятьох років передплатникам за загиблу худобу та погорільцям виплачено понад 750,000 золотих. Ця газета була не лише дуже корисна для селянства; проникаючи в найдальші закутки, вона робила неоціненну освітню роботу.

При газеті щомісяця виходили книжечки популярно-наукового змісту під назвою «Народня бібліотека», які тисячами розходились по селах.

Далі І. Тиктор започатковує нову газету. Три рази на тиждень виходить ілюстрований «Наш прапор» під редакцією Григора Стецюка. До газети додавано точним передплатникам щомісячно книжкові видання з «Української бібліотеки», в яких появлялися передруки скарбів українського письменства минулих віків, нові твори старших і наймолодших письменників, переклади кращих творів з чужомовних літератур. Найбільшими відборцями були «Просвіти».

У т.зв. Бібліотеці «Нового часу» появляються науково-популярні твори. Для розваги чи, властиво, для представлення в гумористично-сатиричній формі політичної дійсности та подій нашого громадсько-суспільного життя-буття, Ів. Тиктор видає газету «Комар», яку мистець Едвард Козак ілюструє по-майстерськи.

Для дітвори виходить щомісячник «Дзвіночок» (тираж — 30,000), а при ньому в «Бібліотеці для доросту» виходить місячник «Ранок» за редакцією Володимира Калини. Для українського театру, головно для сільських самодіяльних гуртків, появляється щомісячник «Український театр» за редакцією Григора Лужницького.

Ів. Тиктор приділяє увагу Лемківщині, видає перший український часопис «Наш лемко», спершу за редакцією молодого студента — ентузіяста Петра Смеркача. Хоч польська влада нищить цей часопис частими конфіскатами (лемки були призначені на цілковиту асиміляцію). Ів. Тиктор видає ще «Першу лемківську читанку», яку вміло уклав Юліян Тарнович, який редагував «Нашого лемка» аж до вибуху другої світової війни.

Далі Ів. Тиктор береться за виконання більших задумів; творить «Історичну бібліотеку», видає монументальні твори, як «Велику історію України» в опрацюванні Івана Крип'якевича і Миколи Голубця, на 1000 сторінок друку, що зайняла почесне місце в українських домах, «Історію української культури» — збірний твір Івана Крип'якевича, В. Радзикевича, М. Голубця, В. Барвінського та Ст. Чарнецького та інших, «Історію українського війська» І. Крип'якевича, ген. М. Капустянського, сотн. В. Гнатевича, сотн. Е. Думіна і капітана фльоти Є. Шрамченка. Започатковану «Всесвітню історію» не вдалося закінчити через вибух війни.

Серед релігійних видань — «Свята Євангелія» в перекладі о. М. Кравчука і молитов-

(закінчення на 3 стор.)

ЄПИСКОП ІВАН ПРАШКО ЇЗДИВ В УКРАЇНУ

Єпископ Іван Прашко, екзарх українців-католиків Австралії, сказав у Мелборні, що він, бувши в Римі, відвідав Україну.

«Я мав змогу переконатися, який сильний наш народ, я бачив, що наша Церква, хоч у катакомбах, живе», сказав він.

«Я мав змогу не раз відчути, як наші батьки, матері, наші брати й сестри журяться нами. Мені здавалося, що вони більше журяться нами, ніж ми ними».

«ЦЕРКВІ В ПОТРЕБІ»

Українське католицьке жіноцтво Клівленду створило окремий комітет для допомоги «Церкві в потребі», себто для підтримки починів Блаженнішого Иосифа, верховного архиєпископа і кардинала.

Вирішено збирати щомісяця принаймні дводоларові пожертви і щомісяця відсилати їх первоієрархові Української Католицької Церкви. Головою новоствореного комітету є М. Ставнича.

ВИСТАВКА ОР. КЕЙВАНА

Молодий український скульптор Орест Кейван мав свою персональну виставку скульптурних праць у «Bonython Art Gallery, Sydney», що є найбільшою мистецькою ґалерією в Австралії.

Орест Кейван народився 1944 р. в Марієнбаді (тепер Чехо-Словаччина), до Канади приїхав зі своїми батьками в грудні 1949 р. Закінчив середню школу в Едмонтоні, в 1965 р. виїхав до Австралії і студіював скульптуру в Мистецькій школі та в Технічному коледжі в Сиднею.

Персональна виставка його скульптур відбулася від 22 листопада до 20 грудня 1969 року. Виставив вісім творів великого формату: «Без назви», «Дерево І», «Дерево ІІ», «Порожній», «Червоний», «Свобідний кінець», «Пів сосни» й «Рама» — всі виконані переважно в пластиці (fiberglass).

Молодий мистець працює в різних матеріялах і його твори позначені виразним модернізмом, з виразними прикметами абстракціонізму.

КАРДИНАЛ МЕКІНТАЙР ВІДХОДИТЬ

Кардинал Джеймз Френсіс МекІнтайр, архиєпископ Лос Анджелес, подав Папі Павлові VI прохання звільнити його від обов'язків. Архиєпископ Тімоті Меннінґ, дотеперішній архиєпископ - помічник, уже взяв керівництво архидієцезією.

Кардиналові МекІнтайрові — 83 роки.

«Ми руїнникам не дамо УНРади розвалити»

ЗАЯВА КЕРІВНИКІВ УРДПАРТІЇ

«Ми рішуче заявляємо, що ні окремі особи, ні організації, які мали б на меті валити УНРаду, не можуть розраховувати на нашу співучасть...» каже заява голови УРДП (Української революційно-демократичної партії) Василя Гришка та його заступника Федора Гаєнка, що є головою фракції УРДП в УНРаді. Водночас вони домагаються «привернення законности», бо тільки таким способом можна перебороти теперішню кризу.

«Ми — каже заява — виступаємо в обороні правопорядку в УНРаді й ДЦ УНР та за скріплення й піднесення їх на належну височінь».

УРДПартія, як виходить з опублікованої в новоульмівських «УВістях» заяви, уважає, що усунення А. Фіґоля з посту ВО УНРади було незаконне й шкідливе.

Проти «руїнників» виступили теж Микола Степаненко та деякі інші члени УРДП, які однак, уважають, що «стан органів Державного центру Української Народньої Республіки в екзилі після засідання президії Української Національної Ради в днях 14-15 червня 1969 року є цілковито законним. Зміна на становищі голови Виконного Органу сталася в спосіб демократичний і згідна із приписами Тимчасового закону».

Цю заяву, оголошену 22 січня, підписали п'ять членів УРДП: Микола Степаненко — віцепрезидент Української Народньої Республіки, Олексій Собчинський — заступник голови і член президії УНРади, Василь Міняйло — член УНРади, Юрій Нагорний, член УНРади, Іван Тарасюк, член ВО УНРади.

«На наш погляд, — кажуть вони, — УРДП повинна рішуче відмежуватися від усіх тих кіл, які пропаґують потребу і плянують ліквідацію Державного центру й екзильного уряду Української Народньої Республіки або зміряють до зміни основних засад самостійницько-визвольної концепції Української Національної Ради. Ми вважаємо, що всякі «ліквідаційні» чи «реформістські» тенденції цілковито розходяться з підставовими політичними напрямними УРДП, що їх було випрацьовано і ґарантувалося за життя лідера УРДП Івана Багряного».

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

Молоді виступають, старші оплескують

Чсато дивуємось, що наша молодь відходить від нас. Є багато причин. Дозвольте навести тільки одну.

Часто відбуваються в українських організаціях дитячі виступи з тої чи іншої нагоди. Показові виступи заслуговують на найбільшу похвалу, бо вкладається в них багато труду і відданої праці. Старші, керівники організацій, стараються, як можуть, скликають сходини, вчать дітей, поправляють їх і жертвують при тому свій час, лагодять дрібні непорозуміння і т. д. Як їм, так і дітям здається, що ця їх робота ніколи не скінчиться, так багато подробиць.

Не менше трудяться діти — «артисти». Вони вивчають слова, вправляють пісні, жертвують свій вільний час і не звертають уваги на принадливі заклики їх товаришів і товаришок до забави. Щиро віддаються праці і готуються до концерту. Врешті, нетерпеливо починають ждати того великого дня, коли зможуть здобути кусок «слави» для своїх батьків і своїх концертових керівників. Очікують хвилини виступу і признання, для якого вони відмовляли собі стільки забав і завдавали собі стільки труду.

Ну — і от вже концерт, показовий концерт.

Уявіть собі їх страшне розчарування. Публіка їх не чує, за винятком першого ряду, і то не зовсім. У залі гамір, ідуть балачки. Товариші тих дітей, що на сцені сидять серед публіки і чекають на свою чергу, щоб виступити на сцені, бачать, що публіка плеще в долоні, але не знає за що, оплескує автоматично всіх і все. І молодь чи й діти ставлять собі питання: чи варто було вкладати стільки праці і труду, щоб без помилки заграти, чи заспівати чи задеклямувати? Адже можна було дістати ті самі автоматичні оплески публіки за виступ з помилками. По-що трудитись, коли публіка і так нічого не чує чи не хоче чути.

Дивно, що ніхто з публіки не встане і не крикне: «Біймтесь Бога, добрі люде, дайте дітям мікрофон. Ми хочемо їх чути».

Годі наосліп плескати. Нашою поведінкою даємо молоді зрозуміти, що якість зайва, бо ми і так їм заплещемо.

Чи ж можна дивуватись, що наша дітвора шукає вибагливішої публіки, яка краще оцінила б її труд і оплески якої мали б правдиве значення. Діти не дурні. Вони хочуть похвали, на яку заслужили, а не автоматичних оплесків розбалаканої публіки.

Едмонтон М. В.

За історію української торгівлі

Випадково попала мені в руки «Свобода» (ч. 208, 1969 р.), де вміщена стаття М. Дем'янчука п.з. «За історію української торгівлі, промислу та ремесла». Мені, що стояв доволі близько української торгівлі та добре пам'ятаю важку боротьбу наших підприємств із багатими чужинними конкурентами, глибоко в душу запали арґументи автора про потребу видати «Історію» та утривалити на письмі тодішні досягнення піонерів нашого економічного відродження на західноукраїнських землях, що, з малим капіталом починаючи, пробивалися крізь життя та були діяльні у нашому суспільно-громадському поході.

Переконливо для мене звучать також згрубша накреслені автором пляни, як зібрати потрібний на видання такої монументальної праці капітал.

Зовсім можливим до здійснення уважаю також задум автора видати друком «Альбом сучасних українських торговельних, промислових та інших підприємств у вільному світі» враз із короткою чи довшою історією даного підприємства. У корисності появи такого «Альбому» переконує мене хоч би недавно виданий інж. О. Мазуриком в Едмонтоні «Альбом Маслосоюзу».

Певно, що до видання такого твору потрібно фахівців, одначе, як згадує автор, наші визначні історики проф. Ол. Оглоблин і д-р Гр. Лужницький свого часу погодилися були написати такий твір.

На мою гадку, цю цікаву й важливу статтю повинні передрукувати або бодай точно зреферувати наші часописи у вільному світі, заохочувати від себе наших купців і підприємців взятися за здійснення задуму автора якнайскорше і в майбутньому поміщувати на цю тему голоси читачів. По двох місяцях від появи статті я не мав змоги прочитати щось про неї в українській пресі Канади. А шкода, і то велика.

Ванкувер Матвій Заяць

МІЖ НАМИ КАЖУЧИ

Огляд старого року

Говорить Гриць Зозуля:

А ци не гаразд було би, чесні, з новим роком кєнути оком на задні колеса і подивити си, єкий тот старий рік був, щеґульно, що доброго ци злого нам залишив у спадку.

Найперше треба сказати, жи шісдесятий девєтий був щирий юбилейник. Кілко то ружних юбілеїв справлєли смо і ше доста на сей рік залишило си справлєти.

І так, єк то вже єкийс сказав, жи мучимо си на еміґрації за нашу Україну — від бенкету до бенкету, жи дихнути тєжко.

Було за що оті бинкети справлєти, бо здобробут був такой великий. Люди не знали, що мают перше рахувати: ци дуляри, ци тоті кальорії.

Нарід пухне на очох і хоц казети пишут, жи нас щораз менше, то за тото ми шораз грубші. І так, видите, цеся ружниця поволи си вирівнує.

Куждий тепер думає, єк би тото на даєту стати. А ружні аптики фурт видумують, що би то їсти, аби не їсти. Чув сми, жи йден наш анжінєр вінайшов таку консерву, для тих, жи мучєт си на даєтох. Дес має у Свободі поєвити си його фортиґрафія і опис особи. Консерва така вам штудерна, жи забирає доста чєсу, аби ю отворити, а всередині нема нич.

Ведлуґ юбилеїв, то найважніший був тот, жи двадцєт літ минуло, єк ми приїхали до Гамерики. Гей-га! Тешко було спочєтку!.. Тоди мали смо клопіт з анґелским, гакуратний такий, єк тепер наші діти з українцким...

Але єкос давали смо си раду тоди, то так само дамо і нинiка. Адіт, єкий наш купец у Торонті, жи тут рождений, приліпив на вікні картку: „Говоримо на міґи по-українцки".

Минулий рік був ше роком патриярханту. То значит, жи патриярханту єк не було попередше, то так не було і в старому році.

Єк пише у єднім додатку до літратури, то в старому році був великий поступ на цалу культуру. Бо то колис було так: швец заздрив другому шевцеві, малєр другому малєреви, співака — єнчому співакови. А типер то є так: швец заздрит малєреви, малєр співакови, а співака — Морозови. Куждий пхає си до того, на чім найбілше си не розуміє.

Наостанку то годит си сказати, жи у старім році стала си тота подія, жи американи дістали си щєсливо на місєц. Тото річ велика і казети доста всьо поописували. Єно ані слова не пишут, ци то правда, жи на місєці були, і є від давен-давна наші два українці, шо ше тоди називали си русинами.

То мало бути так, жи йден брат пробив другого брата вилами. Не знаю за шо їм пішло, ци за межу, ци за прапор, котре має бути згори, а котре здолини, ци може за єкийс круглий стів, доста, жи йден другого застромив на вила, а Пан Біг переніс єх за кару на місєц, аби стояли так до кінцє віку.

Відав астронавти мусіли єх там видіти, але Еф-бі-ай наказало нич не вогорити, аби не віявило си перед світом, жи то не вони були на місєци перші.

«Лис Микита»

МОТРЯ

Історична повість (130)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Це, може, недобре, бо заохочує людей до нових доносів. Алеж ті Кочубеї жити мені не дають. А мені треба тепер спокою, я мушу мати вільні руки. Але про це — колись другим разом. А нині я ще раз прошу тебе, щоб ти по святах, ніби то з усякими усякими урядовими ділами поїхав до Києва та розвідався в консисторії, чи схочуть там самостійно вирішити моє діло з Мотрею Василівною, чи пішлють його на вирішення в Москву.

— Добре, милосте ваша, —відповів, кланяючися Орлик.

— А тепер, будь ласка, помагай мені разом з Войнаровським погостити моїх старшин, бо бачу надтягають деякі до мене. Ось уже й Ломиковський приїхав.

Перед гетьманський ґанок заїздили сани з генеральними старшинами. Вилазили з них гетьманські достойники з чурами та слугами своїми, а гетьманська прислуга відчиняла перед ними широкі двері, знімала теплі шуби, очищувала чоботи зі снігу й просила до світлиці, куди виходив гетьман, вітаючися з ними та обмінюючися святочними желаннями.

На обличчях старшин видно було не тільки звичайний святочний настрій і не тільки тую всім відому турботу, що з Україною тепер буде, але також щось невідомого й притаєного, що відносилося до самої гетьманської особи.

Гетьман, добрий знавець людей, зрозумів, що їм уже відомий наклеп про піррвання Мотрі, але вдавав, що не догадується нічого, був, як звичайно в своїй хаті, дуже вважливий, ввічливий і гостинний.

Знав, що це найкращий спосіб, щоб їх милості, генеральні старшини від'їхали в добрім настрою від нього та не поминали злом.

— Чогось то нашого пана генерального судді немає, — завважив за обідом Ломиковський.

А гетьман відповів:

— Генеральний суддя, Василь Леонтієвич, був у мене перед кількома днями з побажаннями святочними і занедужав, так що й пролежати мусів у Бахмачі цілу днину. Годі, щоб він нині знову „фатиґувався". Це вже не по його літах.

— Алеж на старшинській раді генерального судді конче потрібно, — докинув хтось.

— Формальної старшинської ради, — відповів Орлик, — годі нам нині робити. Раз, що його милість, наш вельмишановний пан хазяїн, не зовсім добре себе почуває, а по-друге тому, що небагато нас приїхало.

— Бо чутка така розійшлася, немов його ясновельможність не бажає собі з'їзду, і якщо ми приїхали, так це тільки тому, бо не знали, чи вірити тій чутці, чи ні. Немало всякого непевного пускають люди в світ, щоб тільки каламутити воду.

— Добре кажете, милосте ваша, — відповів гетьман, — щоб каламутити воду. Хто приїхав, тому й дяка від мене, а хто не приїхав, так він і невинуватий, значиться, повірив чуткам. І без старшинської ради посидимо і побалакаємо собі. Я гостям радий та ще на Різдво.

— А ми щасливі, що бачимо нашого пана гетьмана в доброму здоров'ї, і бажаємо йому від щирої душі цього здоров'я на многі і многі літа.

— Такі тепер часи, що всім нам нічого так не треба, як здоров'я і сил нашого милостивого реґіментаря.

— Часи то тяжкі і без великого розуму вашої милости та без його довголітнього досвіду почували б ми себе, як сироти без батька.

Кожний уважав своїм обов'язком докинути якесь гарне, влесливе слово до того вінка признань, який старшини вкладали на голову свого гетьмана.

— Щиро дякую вашмостям, — відповів цей, — що шануєте мене старого й недолугого, і дуже жалую, якщо не можу, або не вмію віддячитися вам гідно. Не раз я собі гадаю, чи не краще було б отсю булаву, — він вказав на булаву, що лежала на столі, — отсю булаву передати в молодші й може гідніші руки. Нова мітла краще мете, а в нас чимало є дечого що й вимести треба.

Старшини в один голос заперечили гетьманові. Казали, що вони про це й слухати не хочуть, що воно прямо обиджає їх, що вони з гетьмана невдоволені, а, видно, гетьман невдоволений ними.

— Ще ся той не вродив, щоби всім догодив, — відповів Мазепа. — Я це знаю і ви це знаєте, панове. Але доходить до моїх ушей чимало такого, з чого я можу вносити, що невдоволених моєю особою таки дуже багато, забагато, а воно недобре. Тепер Україні такого гетьмана треба, щоб ним були всі задоволені і щоб усі послухали його, якщо він повернеться до них у якійсь незвичайній потребі.

Тут гетьман урвав. Старшини ждали, чи не скаже щось більше. Але, на їх жаль, тільки на отсім натяку й скінчилося.

— Нарікає на мене посполитий народ, — говорив гетьман, — що я за шляхтою тягну, а шляхта пише суплики на мене то до короля, то до царя, що я її не досить забезпечую. Тих суплік і в царя, і в Меншікова, і в других царських урядників чимало. Коли б ви їх прочитали, панове, то побачили б, який то неприхильний до шляхти отсей гетьман Мазепа. І так я все між молотом і ковалом лежу, другого давно вже розторощило б, але я, дякуючи свому розумові мізерному, все таки навіть Україну між Дніпром, Случею і Дністром заховую під владою моєю. Нарід тут вільний і без усякої перепони користується землею. Без перестанку прибувають і нові переселенці, з Молдавії, з Полісся, з Литви, з Покуття. Країна загосподарюється і все більше й більше набуває справжнього козацького устрою. А все ж таки — Мазепа пан, Мазепа Палія у Сибір запроторив, Мазепа винищує народ!

Старшини обурилися. Це говорять люди, несвідомі діла, наволоч всіляка, готова кожночасно ловити рибу в каламутній воді. На них нема що оглядатися. А старшини розуміють гетьмана. Вірно стоять при його боці і готові й голови свої покласти за те саме, чого й він собі бажає.

— Усі? — спитав коротко гетьман і тим питанням, ніби обухом по голові їх ударив.

Мовчали.

— Навіть поміж апостолами, — озвався згодом Кожухівський, — знайшовся Юда. І між нами, не тут, а в краю, може і є якийсь непевний чоловік, але на нас, милость ваша, можуть покладатися, як на чотири тузи.

В цей мент підійшов до гетьмана Войнаровський і шепнув йому щось до уха. Гетьман встав. — Простіть, панове, але царський чоловік від воєводи приїхав. Треба мені його привітати.

Старшини хотіли роз'їздитися. Гетьман не пустив. — Чого ж так скоро?! Мій небіж заступить мене на хвилину. Сподіваюсь, москвин не буде довго сидіти.

І він вийшов.

Царський чоловік привіз гетьманові побажання і святочні дарунки. Низько кланявся, підбирав дуже влесливі слова і виправдував воєводу, котрий нездужає і тому сам не приїхав, а його послав.

Гетьман дякував, попросив посла до столової і вгостив його на славу. Пильно накладав йому щонайкращі шматки смачної страви на срібну тарілку й наливав чарки кріпкого вина.

Царський чоловік поводився дуже здержливо, бо недавно прийшов на Україну і тутешніх звичаїв ще не знав, а вони дуже різнилися від московських. Але ввічлива гостинність достойного господаря, оздобленого орденом святого Андрея і Білого Орла підбивала його. Він хотів приподобатися гетьманові і прислужитися йому, а що вино йшло в голову, а не в ноги, так і розв'язував свій здержливий язик. — Не знаю, — казав, — як на таку достойну особу, як милість ваша, осміляються нікчемні люди підіймати свій голос.

— Приміром. Кажіть, будь ласка.

— Це навіть непристойно говорити і не знаю, чи безпечно.

Гетьман поклепав його довірено по рамени. — Добродію! Ще не було такого случаю, щоб гетьман Мазепа зрадив кого. Це вам найкраще може засвідчити сам милостивий наш государ.

Царський чоловік встав і поклонився перед невидимим маєстатом свого грізного пана й повелителя.

— Це нам усім відомо, — казав, — алеж неблагоразумно обиджати столь достойнії уши такими непристойними словесами.

— З непристойних уст, непристойні слова виходять, — відповів гетьман, — це не ваша вина, а їх, і ніякої обиди тут за вами нема. Говоріть зі мною, як зі своїм чоловіком.

НОВИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ СИНСКОП ДЛЯ АНГЛІЇ

Православний священик о. Іван Грищенко призначений на синскопа Англії. Він належить до т.зв. соборноправної Церкви в юрисдикції архиепископа Григорія. Синскоп Іван був висвячений у Чикаго.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Дбайте про ваше здоров'я — робіть вправи
ВИНАЙМАЙТЕ ПРИЛАДИ ДО ВПРАВ

- Belt Vibrators
- Exercise Bikes
- Pony Massage Rollers
- Sauna Baths
- Ski Exercisers
- Trym Gym
- Tread Mill Joggers
- Rowing Machines
- Bar Bells
- Sun Lamps
- Skis & Sports Equip.
- etc. etc. etc.

Пам'ятайте: Винаймайте прилади до вправ від людей, що „винаймають все".

HOME EQUIPMENT RENTALS LTD.

9621 - 111 Ave., EDMONTON Ph.: 424-0458

МАЄМО модерні й традиційні весільні суконки, прикраси до них, всякі інші додатки та запрошення. Якщо хочете бачити наші приватні покази моди у вівторок вечером, просимо подзвоніть за запрошенням. Є місце паркувати.

The Red Carpet Bridal Salon

10120 Jasper Ave. Ph. 423-1639

(Above the Palace of Sweets)

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

ВИДАВЕЦЬ ІВАН ТИКТОР

(закінчення з 2 стор.)

ник «Вірую» (тираж 100,000), який польський уряд вже при кінці розпродажу сконфіскував.

Для українського жіноцтва видано альбом церковних і світських вишивок, ноти до українських стрілецьких пісень, журнал «Українська ілюстрація», а також святочні картки.

Щороку видавано календарі: «Календар для всіх», «Комар» і «Золотий колос», найбільше поширений серед селянства, який 1939 року осягнув рекордовий наклад 85,-000 примірників.

У видавництві працювали десятки працівників пера: журналістів, публіцистів, науковців, суспільних діячів, мистців. Матеріяльні винагороди сотень працівників і співпрацівників були відповідно забезпечені. Долаючи не раз фінансові труднощі, Іван Тиктор старався видати завжди щось гарне, цікаве й корисне для української спільноти. Крім газет і журналів, він випустив понад 400 нових українських книжок різного змісту.

ВОЄННІ РОКИ

Коли восени 1939 р. большевики зайняли Львів, їхня влада відразу сконфіскувала все видавництво з устаткуванням і запасами паперу і стала видавати свій щоденник «Червона Україна» та інші видання.

У вирі воєнних подій Ів. Тиктореві вдається виїхати до Кракова. І тут він пробує організувати видавництво. Коли німецька влада на це не погоджується, на короткий час стає управителем «Українського видавництва» при УЦК.

На початку 1941 р. разом з ігуменом студитів о. И. Петерсом, о. Ол. Малиновським і о. П. Хомином організує укр.кат. релігійне видавництво «Нове життя». Тоді появляється два рази в місяць гарно оформлений журнал «Воскресення» та окремо 10 книжечок національно-релігійного змісту, хоч це нацистський владі не подобалося.

Коли в червні 1941 р. німецькі війська зайняли Львів, видавництво переноситься до Львова і примушується в будинках св. Юра. Тоді Ів. Тиктор передає провід оо. студитам, а сам нелегально йде на схід аж до Києва з наміром організувати там видавництво. Побачивши, що це буде неможливо, виїжджає до Рівного і тут разом з С. Скрипником (тепер митрополит ім великим досвідом, засновує УАПЦ), користуючися своє-видавництво «Волинь» з часописом тієї ж назви, що його головним редактором був У. лас Самчук. Появляється також журналик для дітей «Орленя» за редакцією П. Зіненка, «Український хлібороб» за редакцією інженера агронома Колесника. При часописах періодично видаються книжки в «Бібліотеці антикомуніста» і в «Театральній бібліотеці». Видавнича праця не подобається німцям. Гештапо спершу арештує редактора Уласа Самчука, а потім, на весні 1943 р. видавця Івана Тиктора, Колесника і багато інших. Шістьох з них розстріляно; Ів. Тикторові чудом вдалося врятувати життя на шість днів перед поголовним розстрілом в'язнів рівненської тюрми 18 листопада 1943 р. (в тім 870 українців).

В 1945-1948 роках, перебуваючи в Австрії, Ів. Тиктор, серед неспрятливих обставин, знову видає кілька книжечок перезважно практичного змісту.

Ставши головою КОДУС-у на Австрію, за рік наполегливої праці, завдяки своєму організаційному хистові і допомозі своїх давніх співробітників він придбав поважні фонди для українських студентів.

У КАНАДІ

Переселившися восени 1948 р. до Канади, епочатку працював управителем часопису «Новий шлях» у Вінніпезі. Незабаром відновлює видавничу діяльність, перевидає «Велику історію України» в люксусовому оформленні (1000 сторінок друку), 1951 року засновує видавництво «Клюб приятелів української книжки» і починає видавати періодичними випусками нові книжки (33 до 1966 р.): повісті, оповідання, спомини, також деякі переклади з чужих літератур.

Крім цього, видає монументальні книги: «Історію українського війська» (800 сторінок друку), «Кобзар» Т. Шевченка, І том «Історії української культури» (1000 сторінок друку). Тепер підготовляє ІІ том «Історії української культури» і «Велику всесвітню історію» в двох томах.

Вшановуючи Ів. Тиктора, як заслуженого громадського діяча-патріота, успішного видавця, невтомного організатора і видатного працівника на полі поширювання друкованого слова, що грає рішальну роль в кожному суспільстві, голова НТШ в Канаді проф. Євген Вертипорох урочисто передав йому почесну грамоту за те, що сіяв знання серед української спільноти, зокрема в самій темній гущі українського народу, розбуджуючи в ньому духа самобутности.

Нехай Господнє Провидіння наділить його здоров'ям, силою і багатьма роками дали виконувати світлі задуми для добра і слави української спільноти у всьому світі.

ЛИСТ З ВОЛИНІ

«Не жалійте, куме...»

«Не жалійте, куме, за рідним краєм. Нема чого. Я вам правду пишу», каже з Волині кум у листі до кума в Альберті.

«...Думаю, що вам таки краще. В нас, як кому — то рай. Та не всім, трудно жити, навіть тяжко. Я хвалитись не маю чим: як не принесу, не вкраду в'язки соломи, то не маю що дати корові. Якби не треба було молока (в дочки, у вашої хрищениці: близнята — дві дочки), то корови я не держав би, бо не в силах прокормити».

Лист написаний у грудні 1969 р.

Вісті з Едмонтону

Літературно-мистецький клюб вшановує Джеймса МекГрегора

(тгл) У неділю 24-го січня в залі УНО відбулися чергові сходини членів та гостей Літературно-мистецького клюбу. Були присутні також багато членів Українського національного об'єднання, що в той час саме мали відбувати свої загальні збори, які були відкладені, щоб прослухати доповідь.

З доповіддю про книжку «Вільні землі» Джеймса Дж. МакГрегора виступив відомий літературний критик Юрій Стефаник. Доповідач сказав, що не хоче читати свою статтю про цей визначний твір, присвячений життю українських емігрантів, бо вона уже друкувалася у чотирьох числах «УВістей» і, мабуть, знана частині слухачів. Радше варто зупинитися на критиці „Вільних земель", яка появилася в «УВ», д-ра І. Гливки, непідписані рецензії в «Монтреал файнашнел тайм», торонтському щоденникові «Глоуб енд мейл», «Калгарі геролд». Треба включити сюди також рецензію Д. Романюка в «Едмонтон джорнал» та інші.

Всі рецензії прихильні; рецензенти погоджуються, що дискримінацію, бо що ж інакше жене багатьох українців у „теплі" обіймки московської комуністичної агентури, тобто, пробачте, „прогресивної партії" — тгл).

Доповідач підкреслив велику вартість книги МакГрегора «Вільні землі» також для нашої молоді. На закінчення він прочитав два фрагменти з книжки у власному перекладі.

Після цього Петро Саварин, д-р Голубицький та Тетяна Литвяк подали свої зауваження про книжку та зачеплені в ній теми.

ВИБИРАЮТЬ УПРАВУ ЛІТ.-МИСТ. КЛЮБУ

В залі УНО 25 січня відбулись загальні збори Літературно-мистецького клюбу, на яких вибрано управу: Богдан Мазепа — голова, Тарас Литвяк — секретар, Іван Воробець-Карпатський — скарбник; контрольна комісія: Михайло Голинський і Юрій Стефаник.

Релігійні радіопередачі

У серії коротких доповідей на актуальні теми о. Методій Ничка ЧСВВ буде говорити:

2 лютого: «Мир у теперішньому світі»;

9 лютого: «Церква очищується».

Український радіопередача і Централі Едмонтонської єпархії пересилає французька радіостанція в Едмонтоні щонеділка о 9-ій годині вечора.

Маленькі колядники

У часі різдвяних свят є звичай колядувати, і цей звичай переймають наші найменші. Діти садочка південноедмонтонської парафії св. Василія цього року відвідували наших парафіян із колядою.

Почали вони від свого пароха. Відвідали нашого Преосвященного Владику і пароха катедральної церкви св. Йосафата. Лікарня для старших людей ім св. Йосипа також чула милі голосочки наших найменших. Хворі були зворушені, деякі із радости плакали. Група дітей садочка мала з собою дві скрипачки сестрички: Івайну та Андрію Онгенорт. Батьки ж їх п-ство Онгенорт радо служили малим колядникам своїм автом. Маленькі колядники зложили для своєї церкви суму 236 дол.

Дитячий садок парафії св. Василія діє під опікою відділу ЛУКЖ. Зорганізували його п-і К. Гарапнюк та покійна Н. Славевич, як голови ЛУКЖ. Садок має два відділи по 13 дітей у кожному. Навчання відбувається в Культурному центрі св. Василія щопонеділка і щосереди від 9.30 до 11.30, а щовівторка і щочетверга від 1.15 пополудні до 3.30. Обидва відділи веде сестра служебниця Петронела, яка організувала дитячу коляду.

ЩО, ДЕ, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 31 січня:

в «Норт-Гейт Шопінг Сентер» продаж домашнього печива, організована Пластприятом (від 9 до 5 год.).

* * *

Неділя, 1 лютого:

о 3 год. попол. в Ювілейній авдиторії: великий концерт для відзначення річниці української державности.

* * *

П'ятниця, 6 лютого:

о 7 веч. в залі св. Івана, 10951 - 107 вул.: пластовий зимовий баль.

* * *

Неділя, 8 лютого:

о 2.30 попол. в залі УНО: річні загальні збори Української Стрілецької Громади.

* * *

Неділя, 8 лютого:

о 2.30 попол. в залі катедральної парафії — загальні збори відділу УНПомочі.

* * *

Неділя, 8 лютого:

о 3-тій год. попол. в залі УНО: річні загальні збори Організації українок Канади ім. О. Басараб.

Тепер можете заощадити на податку!

Додатковий прибуток, коли перестанете працювати

ми звемо це наш

"Теперішній і Майбутній"

Плян заощаджень, як перестанете працювати

	Якщо заробляєте річно:	Ви могли б заощадити:
ВИ МОЖЕТЕ ЗАОЩАДИТИ НА ПОДАТКУ ТІЛЬКИ:	$ 7,000	понад $ 400
	$10,000	понад $ 550
	$15,000	понад $1,000

Багато наших клієнтів користуються пляном "Кенада Перманент", щоб доповнити пенсійний плян їх компаній. Ті, що не мають пенсійного пляну ніякої компанії, полягають майже вповні на нас, щоб мати додатковий прибуток, коли перестануть працювати.

Наша брошура "PRESENT & FUTURE" про заощадження на час відпочинку, подає докладно всі подробиці пляну. В ній включена також форма внеску, звіт за минулий рік та кілька прикладів заощадження на податку та, інформація який прибуток можете мати, коли перестанете працювати.

Пам'ятайте — користі з нашого реєстрованого пляну **починаються** з тим днем, коли ви виповните ваш податковий звіт за 1969 рік. Кінцевий реченець для вашого внеску — 28 лютого. Тільки виповніть залучений купон та зішліть на подану нижче адресу. Телефонуйте до нас або, якщо волієте, зайдіть до нас особисто.

Canada Permanent Trust, Retirement Savings,

Please send me a copy of your brochure "PRESENT & FUTURE" Registered Retirement Savings Plan.

Name .....

Street .....

City ..... Province .....

Canada Permanent Trust -- the leader

10038 Jasper Avenue, Edmonton, Alta., S. B. Noble, Manager Telephone 422-2131

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ НІЛ МІЖ МАЛИМИ КОЛЯДНИКАМИ. — Стоять зліва направо: с. Петронела, виховниця дитячого садка, і п-і К. Гарапнюк, голова в'ділу ЛУКЖ. Стоять із скрипками сестрички: Іванна та Андрія Онгенорт; клячать: Катя Гринчишин, Йосин Гуланець, Наталка Остащевський та Катя Мартін; стоять за скрипачками: Ніл Слобода, Давид Варварук, Мирон Слобода, Лорейн Головайчук та Карен Онгенорт. З коля дою ходила теж Роксанна МкЛін.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ЩО, ВЛАСНЕ, ЗНАЧИТЬ «ЕКУМЕНІЗМ»?

ЗА СПІВПРАЦЮ, ХАЙ І БЕЗ ЕКУМЕНІЗМУ

Як кого з українських православних владик можна назвати екуменістом, то, мабуть, насамперед — митрополита Мстислава Скрипника, який розуміє потребу зв'язків Української Православної Церкви з іншими Церквами, передусім з помісною Українською Католицькою Церквою. Однак такої назви йому не прикладаємо і не дуже радимо це робити. В наших умовах слова «екуменізм» і «екуменіст» викликають більше непорозумінь, ніж приносять користи. І краще буде, коли більше дбатимемо про християнську співпрацю і менше говоритимемо про екуменізм.

Недавній випадок

Візьмім на увагу зовсім недавній випадок. Український конґресовий комітет Америки (УККА) написав меморандум у справі створення української католицької патріярхії. В тому документі згадано також „екуменізм" у такому контексті: «Українська патріярхія... промостила б шлях до тіснішого духового злиття і єдности з Українською Православною Церквою в дусі екуменізму». Проти цього речення протестує «Українське православне слово» (січневе число 1970), що є органом митрополита Мстислава. На якій підставі УККА дає такі рожеві обіцянки? — питає «УП-Слово», водночас застерігаючи проти плутанини з «екуменізмом». Щоправда, документ УККА говорить не про «злиття», а про «шлях до тіснішого духовного злиття і єдности»; однак і ця стилізація не зовсім щаслива. Протест «УПСлова» треба визнати за слушний саме з уваги на екуменізм.

Екуменістом є той християнин, який християнське розбиття вважає за суперечне Божій волі і за шкідливе, який молиться і працює, щоб усунути перешкоди на шляху до церковної єдности; проте не екуменіст — той, хто говорить чи тільки думає про «злиття». Організаційна єдність християн не може бути перемогою одних і поразкою других; єдність настане тоді, коли християни зрозуміють і побачать, що мури, які відділяли їх одних від одних, уже впали.

Декрет II Ватиканського собору

Декрет II Ватиканського собору про екуменізм (стаття 4) закликає до конкретної праці і при цьому радить:

(1) уникати образливих слів і несправедливих осудів, яких в історії було так багато і ще немало є й сьогодні;

(2) організувати з'їзди богословів різних християнських віровизнань, щоб одні одних краще пізнавали і більше цінили;

(3) співпрацювати з християнами інших віровизнань на різних ділянках, де співпраця можлива й потрібна;

(4) користуючись досвідом і прикладом інших, дбати про розвиток власної Церкви, щоб щораз більше вона ставала такою, якою Господь хоче бачити її.

Вже сам перелік екуменічних завдань підказує прикру думку, що екуменізму в нас нема або майже нема. Є тільки деякі проблиски доброї волі, є тільки деякі несміливі почини, що частіше походять від світських людей, а не від духовенства. Православні ієрархи здебільшого господарюють у своїх юрисдикціях, не маючи і не шукаючи зв'язків з іншими. На цьому тлі помітно вирізняється постать митрополита Мстислава, який не боїться екуменічних зустрічів, не вагається поїхати у Стамбул чи Рим.

Атмосфера доброзичливости

Останнім часом православні українці починають щораз частіше й голосніше говорити про потребу власної єдности, навіть про свою патріярхію. Виходить, що синод українських католицьких владик, що відбувся у Римі, знайшов відгук теж серед православних українців. Це, здається, можна назвати екуменічною дією прикладу. Є не тільки приклад. Блаженніший Йосиф привітав архиєпископа Мстислава після його обрання митрополитом Української Автокефальної Православної Церкви на чужині.

На цю пору тільки деякі церковні православні кола ставляться холодно чи й неприхильно до справи православної єдности. Журнал «Життя і Церква», що виходить у Німеччині, в кінцевому числі за 1969 рік б'є на тривогу, мовляв, архиєпископ Мстислав, «відомий своєю рухливістю, винахідливістю, енергією та честолюбством», іде в похід об'єднувати православні юрисдикції. Вже взяв престіл небіжчика митрополита Нікaнора, УПЦеркву у ЗДА не випустить із своїх рук; тільки треба ще добратися до Канади. «Тут справа, можливо, піде трудніше... Проте, маючи на увазі його здібності, винахідливість та енергію, можна бути певним, що, помноживши ці свої якості на свій дотеперішній досвід у таких справах, владика зуміє уложити для цієї мети продуманий, досконалий плян дії, а коли настане пора діяти, то він здійснить цей плян з притаманним йому мистецтвом і безоглядністю. І тоді він стане первоієрархом всієї офіційної Української Православної Церкви, — спершу її митрополитом, потім Блаженнішим, а потім, може, й патріярхом...»

Страшно й подумати: одна Церква православних українців з одним патріярхом! А що ж буде з юрисдикціями, що молитовно єднались і ніколи не зустрічались?

Не йдім далі, бо вінніпезький «Вісник» (15 грудня) вже й так нарікає, що католицькі газети підтримують митрополита Мстислава та «його якусь ідеологію об'єднання». Невже ж справа об'єднання розбитих і розкинутих православних юрисдикцій вимагає аж окремої ідеології чи хоч би пояснень? Це очевидна потреба, яку бачать усі, крім окремих осіб, що не хочуть бачити.

Хоч між українцями-католиками і православними українцями не було і нема формального екуменічного руху, саме життя заставляє їх ставитися з пошаною одні до одних, бажати розвитку одні одним, підтримувати одні одних. Це ж факт, що православні українці аж ніяк не бояться створення української католицької патріярхії, а українці-католики раді б бачити одну об'єднану Українську Православну Церкву. В цій атмосфері взаємної доброзичливости є місце на співпрацю. Починаймо бути екуменістами, не конче згадуючи слово «екуменізм».

Незамінний Петро Волиняк-Чечет

У наших некрологах ми часто пишемо «незаступна втрата». І воно справді так, людина незаступна, незаступний батько, мати, дружина, син, дочка. Проте смерть Петра Волиняка-Чечета, що сталася 20 грудня 1969 р. в Торонті, справді залишила в нашому житті прогалину, якої ніхто не заступить. Трагічність його смерти і в тому, що його смерть — це подвійний загин, фізичний загин талановитої людини і такий же загин місячника «Нові дні».

Декілька біографічних даних про покійного. Народився він на Волині 62 роки тому, агрикультурний інститут закінчив чи не в Харкові, був в'язнем Біломорського комплексу совєтських таборів, а потім під час німецької окупації членом міської управи Нікополя. Проте головна частина його життя й енергії була витрачена на еміграції, зокрема з часу його переїзду до Канади 1949 року, коли він почав видавати місячник «Нові дні» та шкільні підручники для української дітвори.

Як видавець і редактор цього місячника він уславився працьовитістю, знанням підсовєтської дійсности, полемічним талантом і навіть на наші умови величезним темпераментом. Бувши великим патріотом своєї батьківщини, він не вагався воювати за неї всіма собі доступними засобами, зокрема гострим, як бритва, пером. Правда, він лаявся з багатьма, він був чи не найбагатший українець поза Україною на ворогів, проте темою його полемік майже завжди були громадські і політичні проблеми нашої дійсности. Хоч він нерідко помилявся, то він, без сумніву, був вірним вояком України.

На його похорон приїхала його єдина дочка з України, а в наших трагічних умовах і це буде використовуватися його ворогами. Похорон перемінився у велику українську маніфестацію, в поклін людині, яку безмежно любили, безмежно шанували і не в меншій мірі не терпіли чи й ненавиділи.

Уже мертвим покійний почув багато похвал, про які йому за життя і не снилося. Прощали його партійні товариші з УРДП, науковці і громадські діячі, православні владики і священики, і представники організацій, приятелі, і навіть вороги. І не без рації чути було такі похвали, як «вулькан, який кипів, горів, щоб наш смолоскип не згас», «символ національного сумління», «виконав і перевиконав найвищі норми за короткий вік життя і праці на волі» тощо.

Воно таки так: найкольоритніша, найпопулярніша постать на еміграції відійшла у вічність. **Ю.К.**

БУРАССА — НАСТУПНИК ЛЕСАЖА

Робер Бурасса, молодий економіст, став наступником Жана Лесажа, як провідник лібералів Квебеку, але невідомо, чи й коли він прийде до влади в тій провінції, де Лесаж був останнім ліберальним прем'єром.

З трьох кандидатів на провінційного лідера ліберальної партії (Кльод Ваґнер, П'єр Ляпорт і Робер Бурасса) переміг Бурасса, який на передвиборну кампанію витратив, як кажуть, чверть мільйона долярів. Бурасса обіцяє поправити й розвинути господарство Квебеку. Це, звичайно, приманлива обіцянка, але в Квебеку перша справа — не господарство, а французька самобутність. Всі інші партії обороняють та обіцяють обороняти її рішучіше, ніж принциповий федераліст Бурасса.

Партія «Національного об'єднання», яка тепер при владі, на цю пору не боїться лібералів. Рене Левек, провідник сепаратистів (т.зв. Квебекська партія), і Реаль Каєтт, лідер квебекських соціял-кредитовців, хваляться, що їхні політичні впливи зростають. Дехто рахується з можливістю, що після найближчих провінційних виборів Квебек матиме уряд меншости.

ВИЗНАЧНІ ЛЮДИ САМБІРЩИНИ

Микола ФЛЯК

Не збираючися розв'язувати питання, хто справді творить історію народів, чи хист та енергія геніяльних одиниць, чи економічні та матеріяльні відносини даного народу, коротку розвідку про Самбірщину хотів би я доповнити згадкою про визначних наших самбірщан.

Як Дрогобич пишається славним ученим 15 століття Юрієм Дрогобицьким («Дрогобичем з Руси»), про якого недавно в Римі, в час торжеств посвячення собору св. Софії, згадав Джулію Андреотті, так з Самбора, трохи пізніше, вийшов неабиякий учений і поет (писав латинською мовою) Григорій Самбірський, званий теж Русином (1523-1573). Був сином шевця, одружений з дочкою селянина з Надиб, самбірського повіту. Писав латинські вірші, які втішались популярністю не тільки в польській державі, а й поза її межами. Свою велику бібліотеку подарував управі міста Самбора. Його приятелем був німецького походження парох латинського костела в Самборі Андрій Барґель, який докінчив будову того костела.

З учених самбірщан згадати треба Каміля Самбірщика та Мартина Радзимінського.

Мабуть, найславнішою людиною Самбірщини був гетьман Петро Конашевич - Сагайдачний (†1622), уроженець села Кульчиць, а може, й самого Самбора, незрівняний полководець українського козацтва, бистрий політик, одна з найвизначніших постатей нашої історії. Був він сином Конаша (Конона) і Пелягії, про що випадково довідуємось з молитовника, який гетьман, бувши ще козаком, подарував чигиринській церкві. Там, у дедикації, яку, здається сам писав, він зве себе Коношевичем. Чи він уродженець міста Самбора, чи села Кульчиць, історики остаточно ще не вирішили.

Поділені також в історичних джерелах відомості чи погляди про шляхетство Сагайдачного. Його сучасники, наприклад, Касіян Сакович у вірші на похорон Сагайдачного (1622) і літописець Яким Єрлич, уважають його шляхтичем. Зате Якуб Собєський, автор «Коментаря про хотинську війну», а також трохи пізніший Старовольський сумніваються про шляхетство Сагайдачного або й заперечують його.

Українські історики, почннаючи з Антоновича аж до М. Грушевського, обстоюють шляхетське походження гетьмана. Грушевський у сьомім томі своєї великої історії навіть порівнює герб Сагайдачного з гербом «Побоґ». Це доводить теж Чайковський у розвідці «Початки гетьманування Сагайдачного» (в „Науковому збірнику, присвяченому Грушевському", Львів 1906).

Сагайдачний, мабуть, мало надавав ваги своєму шляхетству; певно, менше, як багато хто з його сучасників.

«То був чоловік великого духу, що сам шукав небезпеки, легковажив життям, у битві був перший, коли приходилося відступати, останній; був проворний, діяльний, у таборі сторожкий, мало спав і в усяких розмовах маломовний; супроти козацького свовільства бував дуже суворий» — так писав польський письменник, що близько знав Сагайдачного.

Першу освіту дістав у самбірській братській школі, а опісля — в найкращій українській школі того часу в Острозі. Вже в 1602 р. бере участь у поході на Інфлянти, в 1612 р. — у поході Ходкевича на Москву. Один з найбільших його воєнних подвигів, крім Хотинської битви, стався 1615 р. Тоді він на чолі 80 козацьких чайок заатакував передмістя Стамбулу, столиці наймогутнішої в той час держави. Козаки вийшли на берег між двома портами і спалили їх. Страшенно розгніваний султан у погоню за козаками вислав турецьку фльоту. Вона дігнала козаків коло Дунайського гирла і мала їх розбити. Сталося інакше. Козаки розбили турків. Сам турецький адмірал, ранений, був узятий у полон, де помер.

«Відколи турки взяли Малу Азію, не було тут ніколи тривоги» — пише найбільший історичний ворог козацтва, польський гетьман С. Жолкевський („Пісма Станіслава Жолкієвскєґо", вид. А. Бельовського, Львів, 1861). Тривогу спричинили козаки під командуванням Сагайдачного. Вони забігали в Очаків, Каффу, Трапезунт, Босфор та інші міста, розбиваючи їх і звільняючи християнських невільників з неволі.

Деякі історики вважають, що Сагайдачний був льояльний супроти Польщі; інші, що він завжди провадив самостійну політику, навіть проти волі короля відновив київську митрополію. Не пішов він на поміч полякам під Цецору, хоч дуже помочі просив у нього гетьман С. Жолкевський, який у тій битві загинув. Під Хотин проти турків, яких вів сам султан, Сагайдачний прийшов з 40-тисячною козацькою армією і разом з польським військом. Величезну турецьку армію розбито. Сагайдачний був ранений у руку; від тієї рани він помер 20 квітня 1622 р., оплакуваний усіма, хто дорожив національним українським життям.

Своє майно призначив братствам: львівському і київському. Братські школярі й тодішні наші вчені складали вірші на честь Сагайдачного, прославляли його мужність, любов до свого народу, любов до освіти і Церкви та ставили його особу за приклад козацтву.

Його особа привертала до себе увагу не тільки істориків, а й письменників. Згадати б хоч би «Побратимів» А. Чайковського, «Сагайдачного» Д. Мордовцева, а з польських Вацлава Потоцького «Войну Холмску» і Богдана Залеського думку «Чайки».

У тогочасному Самборі народився і жив відомий наш маляр Федушко, який перший виявляє впливи Ренесансу на наше малярство. Його ікона Благовіщення (1579) — перша в тому стилі. Про це говорить о. Іс. Нагаєвський в „Історії України" (англійською мовою) стор. 27.

Дуже цікавою й кольоритною постаттю був «герой з-під Відня» — Юрій Кульчицький (†1692). Походив він зі села Кульчиць поблизу Самбора, в Самборі закінчив школу. В одній з битв попав у турецький полон. Там вивчив турецьку мову в письмі і слові. Викуплений з полону став перекладачем у віденській торговельній фірмі (крім турецької, знав інші мови). В час облоги Відня турками в 1683 р. був поручником під командою австрійського старшини А. Франка. Коли становище в місті було майже безнадійне, він приніс листи з Відня до лотаринського князя, який разом з польським королем Собєським пішов на поміч Відневі. Переодягнений за турка, з небезпекою власного життя, разом зі своїм слугою, який теж знав турецьку мову, Ю. Кульчицький пройшов турецький табір і доніс листи. Князь домігся, щоб Кульчицький вертався до Відня. І це він щасливо виконав. Плян битви був доручений.

При цій нагоді варто згадати, що відсіч Відневі запізнилася, бо Собєський чекав на Закарпатті на прихід наших козаків, бо, як писав до своєї дружини Марисєнки, що перебувала тоді в Самборі: без козаків дарма йти під Відень. Як під Хотином, так і під Віднем фактично козаки вирішили вислід битви. Розгромлена турецька армія втекла, покинувши табір з всіма достатками. Нашому героєві Кульчицькому призначено всі знайдені там запаси кави. Він заснував у Відні першу каварню, яка досі знаходиться у Відні на «Боромеус Пляц» і в котрій ще 1943 р. був літографічний портрет нашого Юрія.

Одна з вулиць Відня названа ім'ям Кульчицького. На розі вулиці Кульчицького та Фаворітен 1885 року поставлено пам'ятник Юрієві Кульчицькому.

У Голляндії хочуть жонатих священиків

Голляндська душпастирська рада, що складається зі священиків і світських людей, більшістю голосів ухвалила домагання, щоб у Латинській Церкві, за зразком Східних Церков, допускати до священства теж жонатих. Це тільки пропозиція, яку теж підтримують голляндські єпископи.

Заява єпископів виразно каже, що в цій справі потрібна консультація з Папою та єпископськими конференціями інших країн.

Ватиканське радіо подало цю вістку, додаючи водночас застереження, що «частина голляндської католицької спільноти, хоч би яка велика, не може сподіватися, щоб уся Церква, без дальшої дискусії, поділяла її ідеї».

БІЧНА АНТЕНА

ГРЕЧНІ КАҐЕБІСТИ

Каґебісти, що з Києва в світ випускають «Вісті з України», відзначаються неабиякою ґречністю. А може, це тільки Діфенбейкер так їх зворушив?

Про поїздку колишнього прем'єра Канади в Україну є у «Вістях з України» довге звідомлення, що інформує українців за кордоном про те, як Діфенбейкер їздив усюди, цікавився усім і, очевидно, захоплювався всім. Дуже привітна людина і дуже дотепна.

Невже ж таки це той самий Діфенбейкер, що говорить про визволення України? «З міркувань ґречности ми таких запитань перед п. Діфенбейкером не ставили».

Діфенбейкер чемно говорив у Києві теж про потребу відкрити канадський консулят у столиці України. Ця тема, за правилами каґебістської добропристойности, здається, не вважається чемною. З міркувань ґречности нема в «Вістях з України» про Діфенбейкерову пропозицію ні слова.

ЧИ Є РІЗНИЦЯ?

Вінніпезький греко-православний архипресвітер о. С. Савчук мав в одному з місцевих готелів зустріч з митрополитом Філяретом, екзархом московського патріярха, про яку дає тепер виснення в консисторському «Віснику» (15 грудня).

Отець архипресвітер ходив не сам, а з Ів. Сирником, бо «без свідків я не хотів іти». До готелю, де мешкав митрополит Філарет, о. архипресвітера викликали. І він пішов, властне, не до митрополита, а до його священика, хоч мав коротку розмову з митрополитом.

Народ православний не повинен дивуватися. Адже архиєпископ Мстислав зустрічався з кардиналом Сліпим. Ніякої не було критики — самі похвали. А от о. архипресвітер з одним свідком зайшов до митрополита Філарета — і починається крик. «Застановімся: яка різниця між Філаретом і Сліпим?» — питає о. архипресвітер.

Деяка різниця, здається, таки є.

Поперше, кардинал Сліпий не викликав вінніпезького архипресвітера на зустріч. Подруге, якби викликав і той погодився піти, то не тягнув би зі собою свідка, щоб не було якоїсь халепи. Потретє, якби Ів. Сирник пішов з о. архипресвітером на зустріч з кардиналом Сліпим, то з цим не ховався б від людського ока.

ДЯДЕЧКО МАТВІЙ

Як Харків був столицею УССР, їздив туди з Канади комуніст Матвій Шатульський. Вернувшися додому, поспісував захоплені враження про українізацію, яку — таке Шатульському казав сам прем'єр Улас Чубар — будуть проводити «рішуче й непохитно».

Ну, не провів Чубар. Провели Чубаря. А українізацію поховали, ще поки розстріляли прем'єра. Харків, переставши бути українською столицею, української мови не потребує. Знаменито обходиться без неї також Київ, одержавши гідність столиці. Колеґи небіжчика Штульського, вернувшися до Канади з недавніх оглядин України, пробували обережненько протестувати. Хотіли показати пальцем, та звідти вдарили по пальцях.

Тепер у торонтській комуністичній газеті «Життя і слово» — цілковита мовчанка. Друкують давні спогади Шатульського. Хай дядечко Матвій про Чубаря розказує.

У. САМЧУК ПИШЕ ТВІР ПРО БАНДУРИСТІВ

Письменник Улас Самчук пише твір про Капелю бандуристів на тлі історії кобзарства. Твір «будується на науковій, філософській базі», каже «Інформаційний лист Товариства приятелів Капелі бандуристів».

Це товариство останнім часом випустило чотири пам'яткові марки.

СПЕЦІЯЛЬНІ ПАЧКИ НА УКРАЇНУ

Всі пачки з оплаченим цлом.

Той, що їх дістає, не платить нічого.

П-605 $31.50
4½ фунти вудженого бекону, 2¼ фунта смальцю, 4½ фунта рижу, 4½ фунта цукру, 4½ фунта пшеничної муки.

П-607 $34.70
20 фунтів пшеничної муки, 20 фунтів рижу.

СПЕЦІЯЛЬНА 1 $38.50
10 фунтів смальцю, 10 фунтів пшеничної муки, 10 фунтів рижу, 10 фунтів цукру.

ЧУДОВА $45.00
1¼ фунта жареної кави, 1 фунт швайцарської шоколяди, 2¼ фунта цукру,, 2¼ фунта рижу, 1¼ фунта масла, 1¼ фунта швайцарського сира, 1¼ фунта вудженого бекону, 1¼ фунта вудженої шинки, 2¼ фунтів мішаних овочів, 2¼ фунта мармоляди, 2¼ фунта пшеничної муки, 1¼ фунта найкращих тісточок і вафлів.

10 ХУСТОК $46.80
5 вовняних хусток без торока, у дрібні або великі квіти або турецькі взори, різні кольори і 5 шовкових хусток.
ХУСТКИ В РІЗНИХ КОЛЬОРАХ

ІТАЛІЙСЬКІ ДОЩЕВІ ПЛАЩІ З НАЙЛОНУ
Чоловічі або жіночі — в різних величинах, від малого до великого, краски: темно-синя, темно-зелена, темно-бронзова.
1 ДОЩЕВИЙ ПЛАЩ — повна ціна — $25.00.
2 ДОЩЕВІ ПЛАЩІ — повна ціна — $39.30.

СПЕЦІЯЛЬНА ПРОПОЗИЦІЯ:
ФУТРО ЗІ ШТУЧНОЇ ШКІРИ, роблене з відомого матеріялу Борґана, наслідування мінка (темнобронзове) або кримки (чорне) по такій ціні, що ніхто не може дати дешевше.

ПОВНА ЦІНА — $99.00
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
NEW YORK, N.Y. 10010
Жадайте наших дарових катальоґів

Доведіть Ваш одяг до сьогоднішнього стилю
AMSTERDAM TAILORS LTD.
Едмонтонський осередок для перерібки одягів
Переводимо перерібки всякого роду.
214 UNION BUS DEPOT
10202 - 102 St. EDMONTON, Alta Ph.: 424-9810

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Альберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків у Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина

Богослуження: лютий

Гр.Юл.Дні *Юліянський календар Григоріянський календар*

1 19 Н 31 по Сош. Макарія М'ясопуста. Трифона
2 20 П † Ститимія Вел. преп. Стрітення Господнє
3 21 В Максима ісп. Симеони і Анни прор.
4 22 С Тимотея ап. Ісидора преп.
5 23 Ч Климента, сщмч. Агафії мч.
6 24 П Ксенії преп. Вукола преп.
7 25 С † Григорія Богослова Партенія преп.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
1. — Гай Прері 10
8. — Норт Стар 10
12. — Норт Стар 10
15. — Гренд Прері 10; Райкрафт 1.30

о. І. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
1. лютого — Радвей
8. — Восегна
12. Трьох Святих — Едморена
15. — Смокі Лейк

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
1. лютого — Ст. Павль год. 8.30 рано; Гленден год. 10 рано
8. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
12. — Гленден год. 10 рано
15. — Ст. Павль год. 10 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
1. лютого — Карвед год. 9.30; Вайлдвуд год. 12
8. — Едсон год. 10.30
Відвідини парафіян: 29 січня: Менді; 30 січня Карвед — від год. 11 ранку.
15. — Чергня год. 9.30 Литія Стрітення); Рочфорт Бріджґод. 12

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
1. — Восток св. Михаїла
2. Стрітення — Ст. Майкел
8. — Лемонт
12. Трьох Святителів — Делф
15. нед. і Стріт. — Лемонт

о. Од. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
1. лютого — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
2. Стрітення Господнє — Голден год. 8.30
8. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
15. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
1. лютого — Стар
2. Стрітення — Скаро
8. — Стар
15. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
1. лютого — Росінтон 10.30
8. — Атабаска 10 і Бойз 1 попол.
12. Трьох Свят. — Крегенд 11
15. — Фрейзс 11 і Проспериті 1 попол.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
1. — Мирнам 10.00; Боволон 12.30
2. — Мирнам 10.00
8. — Файделнті 10.30
15. — Мирнам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
1. — Ту Гілс год. 10
2 — Ту Гілс год. 6 веч.
8. — Ту Гілс год. 9; Новий Київ год. 10.30
12. — Плейн Лейк год. 11
15. — Ту Гілс, год. 9; Плейн Лейк год. 1

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
1. — Кемровз 9; Равид Гілз 11
8. — Кемровз 9; Равид Гілз 11, загальні збори
15. — Гей Лейкс 9; Кемровз 11, загальні збори

о. П. Петришин
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
1. лютого — Редвотер год. 10.30
2. Стрітення — Вог год. 10.30
8. — Редвотер год. 9; Федора 10.30
15. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
1. лютого — Вільна
8. — Стрий
12. Тьох Святих — Давлінг
15. — Спеддєн

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
1. лютого — Левой 10.30
8. — Ренфурлі 10.30 рано; Іннісфрі-мітс 7.30 веч.
12. — Іннісфрі 10 ранч 10.30
15. — Іннісфрі 11 ранч 10.30

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
1. лютого — Дервент 10.30
8. — Дервент 10.30
12. — Дервент 10
15. — Дервент 9; Вермініон 11

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
1. — Норт Баттафорд
8. — Витків
15. — Норт Баттафорд

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
1. — Вонда 10.30
8. — Сматс 10.30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
1. лютого — Гамболдт; 9.00 Волверін 10.30; Дана 11.00; Кадворт 4.00 попол.
8. — Бруно Пресв. Трійці 9.00; Лейгєн 10.30; Кадворт 11.00; Твей 4.00 попол.
12. Трьох Свят. — Кадворт 9.00
15. — Гамболдт 9.00; Волверін 10.30; Дана 11.00; Кадворт 4.00 попол.

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
1. лютого — Ланіведі
8. — Алвена-місто
12. — Алвена-фарми
15. — Ланіведі

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
1. — Вакав 9; Прудгом 11
2. Стрітення ГНХ — Вакав 9 веч.
8. — Вакав 10.30
12. Трьох Святих — Соксаль 10.30
15. — Вакав 9; Борщів 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
1. — Порт Алберні 10 р.
8. — Вікторія 10 р.
8. — Шемайнус 3 попол.
15. — Порт Алберні 10 р.

ГОСПОДИ, ПІШЛИ НАМ ТАКУ ЛЮДИНУ!

о. Методій ШИЧКА ЧСВВ

Багато сьогодні чуємо та читаємо про любов та братерство. Але на ділі на нашій землі завмерла любов.

Тяжко зранена родинна любов. Родина ж — це гніздо любови. Вона постає з любови, живе та розвивається любов'ю.

Зранена любов поміж дітьми того самого народу. Політичні погляди та партії повторили ворожі табори серед того самого народу. Молодь проти старших, а старші проти молоді. Часом справедливість і рівність пропонується з ненавистю. На рідному подвір'ї ще: католики й православні, старо- і новоприбулі, старо- і новокалендарні, за і проти патріярхату, за і проти нашої традиції, за і проти української мови в наших церквах і т.д.

Все це пошматувало нашу спільноту, поділило її, зранило взаємну любов та довір'я, посіяло недовір'я, а навіть і ненависть... Погано, коли вже не люблятся діти того самого народу. Тоді немає спільної мови, никне любов. Де ж немає любови, там немає Бога в такій спільноті! Бо Бог є любов'ю, і де Він, там любов.

Де вчать любови?

Ходить людина нашого сторіччя та шукає любови. Шукає когось, що привернув би людям доброту.

Любов — це найкраще слово в людській мові. Не має, однак, світ катедри, де б навчали її. Існували філософи, що вчили філософії. Є багато науковців, що вчать поглиблювати знання. Існують школи політичних наук, є школи, де вчать мистецтва. А де ж катедра любови? І немає!

Ні, може, скаже хтось. Адже театри, кіна, телевізія — це ж школи любови! Та хіба ж це любов, що там проповідується і демонструється! Це школи радше самолюбної пристрасти та розкоші! Для її заспокоєння «герої» готові на все. Скільки там бруду, кривди, сліз.

Ні! Не такої любови потребують наші часи. Ми потребуємо "любови," що "бажає ближньому добра, що чинить ближньому добро, навіть із жертвою себе! Нам треба любови, що прощає, помагає, підносить, уплахетнює!

Чудесний сон

Приснився сон мені. Була холодна й темна ніч. Де зогріться, де відпочати мені? Аж десь там далеко блимає слабе світелце. Підходжу ближче й бачу: печера. Входжу й бачу якесь дівча. І напрочуд гарне дівча. Такого ще ніколи в житті я не бачив. В очах дівчати і повага, і невинність, і скромність, і мудрість, і доброта, й любов.

На руках у дівчати маленьке хлоп'я. А це дитя ще краще за матір. Воно з безпомічністю дитини притулилося до неї, але в нього вроджений маєстат, і я почув, що б'ється моє коління, я став навколішки в глибокому поклоні і пошани й подяку. Аж тепер я почув голос, що приходив із небес: «Людям — мир! Мир людям доброї волі!» І я прокинувся...

* * *

Людині наших часів треба Христа-Любови!

Це дитя, що приєнилося мені, ставши славним Учителем, сказало: найбільша заповідь — любов. Любов до Бога і подвоєне любов до ближнього. І навчило любити Бога в ближньому своєму!

Хто не любить ближнього, не може любити Бога!

Він, Христос, навчав: ви всі одна родина — брати й сестри. Ваш один батько — Бог! І дав Він ознаку свою для своїх: «По тому пізнають усі, що ви мої, якщо матимете любов поміж собою!»

Любов до ближнього на землі — це знаки вибраних і запорука вічної любови в небі!

Ісусе, отже, школа правдивої любови!

Як учать ненавидіти...

Раз якось замішався я в юрбу народу й був на мітингу. Промовець палко говорив про права людини. По-мистецьки змальовував нужду багатьох. Він говорив: «Робітники, це все лаже. Це — гріш вашої праці, поту й мозолів! Та кровопивці-капіталісти ви все загарбують собі! Вони живуть вашою працею. Все, що вони мають, награбоване. Відбирайте, бо все те ваше!»

Народ слухав про свої поторпані права, ще раз переживав своє горе й нужду. В очах горіла ненависть, а в умі формувалася готовість на все.

І чув я ще іншого промовця. Він говорив: «Панове, яке право мають робітники до вашого добра! Це ж ваше, і ніхто не має права відбирати його від вас! Це підлі комуністи, що зазіхають на ваше право! Треба їх держати сильною рукою отих клятих комуністичних агітаторів!»

І ці розходилися також із ненависти проти своїх робітників, що ласі на їхню працю. В душі була постанова: ще більше затиснути залізну руку й держати твердо та коротко отой непевний пролетаріят.

І це читав я багато про ролю мирян у Церкві, про ролю єпископів у правлінні Церквою, про права священиків в управі єпархією. І знову тут єпископи домагаються своїх прав, що їх звузив папа та конгрегації. Священики хочуть більших прав для себе, а від цих останніх домагаються свого миряни!

А наслідок того доходження свого права — незгоди, демонстрації, непослух. Якось притупилася свідомість, що єдине право є в служінні нашому братові.

Любови навчається інакше...

Дивитися тільки на себе й своє право до чогось, дивитися тільки на те зло, що терпимо його в наслідок безправ'я, доводить нас до ненависти.

Любов засівається і зрощується зовсім протилежно. Не дивитися на своє право, а на свій обов'язок! Не проповідувати право до чогось, але вказувати на зло, яке спричиняємо занедбанням своїх обов'язків. Невиконання обов'язку часто порушує право іншого. Якщо виконаємо супроти всіх наші обов'язки, то й право багатьох буде збережене.

Одна мати мала двох синів. І сталося раз горе бідній матері. Її сини кинулися на себе і почали бійку. Так далеко пішло, що обидва були подряпані, а на руках їхніх була кров. Біжить мати на ритунок, бо це ненависть поміж її синами, поміж рідними братами. Ледве вдалося розділити їх. «Досить цього!» — благає бідна мати. «Що це ви чините?»

Бійка закінчилася. Та гнів залишився. Цей факт і свідомість, що брат брата ненавидить, не дає матері спокою. Ось вона вижалала відповідної хвилини і каже старшому синові: „Дивись, сину, до чого ти дійшов. Це ж негідне тебе. У тебе на руках була кров твого меншого брата. Ти старший і повинен бути мудрішій. Ти повинен дати добрий приклад молодшому. Осуди сам, що вчинив ти зле!"

Старший син схилив голову й мовчав. Він визнав, що поступив зле, бо не запанував над своєю злістю. А тим часом добра мати вже радіє у серці. Вона бачить, що старший син вступив уже на дорогу поєднання, любови, бо зрозумів свою помилку.

Тепер мати йде до молодшого сина. «Не бачили ти, дитино, як дуже ти забувся. Це ж твій старший брат. Його треба пошанувати. Та ти, хоч і малий, але завжди впертий, непослушний. Ти подряпав свого брата, на твоїх руках ще його кров!» Тепер молодший похилив голову й промовив: «Мамо, я зробив зле!»

І раділа мати, як бачила, що обидва сини кинулися собі в обійми й перепрошували один одного. Вони ступили на дорогу направи зраненої любови. А привів їх до того погляд не на свої права, не на біль, який один одному завдали, а погляд на прикрість і зло, яке один одному робили.

* * *

Якщо б у нас знайшовся такий мудрий матірній авторитет, можливо, що в нашій спільноті було б більше єдности й любови.

Господи, пішли нам таку людину!

ТРИДЦЯТЬ ДРУГА НЕДІЛЯ

8 лютого

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО ТИМОТЕЯ: зач. 285

Сину Тимотею, слово є вірне і достойне всякого прийняття. Бо на це трудимося і зносимо наругу, що надіємося на Бога живого, котрий є Спасителем усіх людей, передовсім вірних. Це проповідуй і навчай.

Ніхто нехай не гордує твоїм молодим віком, але будь взором для вірних у слові, в житті, в любові, в вірі, в чистоті.

Поки не прийду, займайся читанням, напоминанням, наукою. Не занедбуй тої благодаті в собі, що дана тобі пророцтвами, з положенням рук священства. Дана ще цим роздумуй, у цім перебувай, щоб твій поступ був явний для всіх.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ: зач. 99

У той час Ісус проходив через Єрихон. І ось чоловік, на ім'я Закхей, — а був він старший над митарями і багатий — і бажав бачити Ісуса, хто він, та через народ не міг, бо був малого зросту. І побігши наперед, виліз на морву, щоб побачити його, бо туди мав переходити.

А коли Ісус прийшов на те місце, споглянувши вгору, сказав до нього: „Закхею, поквапся злізти, бо сьогодні треба мені бути в твоїм домі".

І поквапився злізти, і з радістю прийняв його. І, бачивши всі, нагодували, кажучи, що зайшов у гостину до грішної людини. Закхей же, ставши, сказав до Господа: „Ось половину мого майна, Господи, даю збогим; а як кого скривдив, верну вчетверо".

Ісус сказав до нього: „Сьогодні спасіння прийшло на цей дім, бо й він син Авраамів; прийшов бо Син чоловічий спасти і знайти, що згинуло".

РІДНІЙ ДИТИНІ ДАЙТЕ РІДНУ МОВУ

Недавно був свят-вечір.

У такий час линемо думками далеко на рідні землі, у рідну хату та питаємо себе, чи мають наші що вечерять, чи йдуть з колядою, як колись"? Напевно, проводять вони свят-вечір у голоді й холоді, заливаючись сльозами, колядують тихенько, щоб ворог не почув. Він бо не спить, підслухує, новітній Ірод рад би вбити навіть пісню про Христа, бо забороняє «розводити церковщину», себто ходити з колядою.

I

Знаю, що в багатьох ще й досі не загоїлись рани по втраті найдорожчих осіб, з яких одні загинули по дорозі на Сибір, другі на Сибірі, треті замучені на рідному подвір'ю, а інші, не скорені, по тюрмах на далекій півночі життям догоряють...

Водночас з глибин моєї душі понеслася щира молитва до Воплоченого Сина Божого; зворушений до сліз, я молився так: «Милосердний Ісусе, Ти теж плакав, бачачи всевидячим оком рубіж Єрусалиму й величної святині на горі Сіон, сотні тисяч погиблих в обороні рідної землі та великі страждання й муки свого народу. Ти, Дорогий Ісусе, був післяний до ізраїльського народу. Ти з любови до нього плакав над його нещасною й гіркою долею. І я плачу, що сотні тисяч українського народу впали за свободу рідної землі, що нарід ще досі переживає національну Голготу та переслідування новітнього жорстокого Нерона. Предобрий Ісусе, Ти у своїй доброті післав українському народові ісповідника віри — архиепископа Йосифа (тепер верховного архиепископа й кардинала) як приклад до наслідування геройської віри аж до крови. Поглянь Ісусе, на могили мучеників по всій Україні, вислухай молитви українських удовиць і сиріт, глянь на велику національну кривду, яка кличе до неба про пімсту! Мені, негідному слузі, подай ласку побачити вільну й свобідну Україну».

II

З молитовної задуми виводять мене внуки, що підбігли й питають: «дідуню, чому ти сумний, ти ж нам говорив, що Різдво — свято радости, свято Божої любови й миру».

«Так, правда, правда, діти» — відповідаю. І водночас вмикаю радіо. З едмонтонської французької радіостанції мають пересилати різдвяну програму. В час тієї програми Владика Ніл сказав пригарне різдвяне слово до вірних.

Діти, сказав о. В. Тарнавський, особливо відчувають благодатний вплив різдвяної радости на тлі чарівних звичаїв й колядок. Програму, складену з колядок і декламацій віршів, виконували діти з рідної школи та садка едмонтонської парафії св. Юрія під проводом учительки п-ни Зарожної. Кожен, хто слухає таких виступів, наглядно бачить, яку корисну роботу робить рідна школа. Дай, Боже, якнайбільше таких рідних шкіл і дитячих садків, бо в них кується майбутня доля українського народу. Діти з рідних шкіл відчувають, що в їх жилах пливе українська кров, знають, що вони належать до великого українського народу.

III

Чому все це пишу? Не на те, щоб до безчисленних закликів (у пресі, в церквах, на наших з'їздах) додати ще один. Мешне говорім про рідну мову, а більше говоріммо нею. Хай за словами йдуть діла, якнайбільше діл. В українських домах розмовною мовою має бути мова українська. Більше дітей — у рідні школи. Більше учнів хай вивчають українську мову в публічних чи сепаратних школах.

Чи ж не сором, що в деяких школах учні неукраїнського роду вивчають українську мову, а українські діти — ні? Біда, що деякі українські діти бояться, а їхні батьки цьому потурають і, таким чином, роблять кривду власній дитині.

В попередньому числі «УВ» була вміщена стаття, що подає статистичну, скільки учнів едмонтонських шкіл вивчає українську мову. Приємно, що становище поліпшується, а все ж таки воно ще не задовільне.

Щасливі ті молоді батьки, що дають знання рідної мови рідним дітям. Хто цього не робить, хай зробить потрібну зміну, щоб наша дитина була рідною дитиною, а не приймаком.

Рідним дітям даваймо рідну мову. Це і природний закон, і велика наша потреба.

о. В. Ч.

ПОМЕРЛИ

о. Матвій ШИПІТКА

У Львові 19 серпня 1969 р. вмер о. Матвій Шипітка, кол. настоятель василіянського монастиря в Рошелі.

Аж тепер «Свобода» одержала вістку про його смерть і великий похорон, що відбувся 21 серпня. Багато було людей з довколишніх сіл.

с. Модеста КРИСА

Сестра служебниця Модеста-Марія Криса вмерла в Братфорді, в Англії, на 62 році життя. До 1932 року працювала в Стрию, потім у Римі аж до 1965 року. В Англії працювала в Лондоні і Братфорді.

Роман ВОЙЦЮХ

У Вокіген, Ілл., на 51 році життя вмер Роман Войцех, доктор фармацевтики, колишній старшина І УД УНА.

ПОВІДОМЛЕННЯ!

Старанням миряни парафії святих Володимира й Ольги в Чикаго появилася чорно-золота коверта в мистецькому опрацюванні Романа М. Завадовича з приводу близьких уродин Первоієрарха Йосифа. До Коверти долучена гарно виконана поштівка, яку бачите.

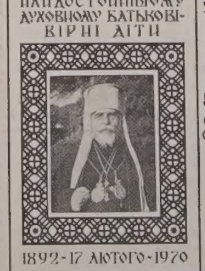

НА МНОГІ ЛІТА, ВЛАДИКО!

Первоієрархові й Голові
Помісної Української Католицької Церкви
Блаженнішому Верховному Архиепископові
Митрополитові-Ісповідникові Віри

ІОСИФОВІ Кардиналові СЛІПОМУ

в 78-мі роковини народження
найщирші побажання Божої опіки й допомоги
у всіх починах
на добро Української Церкви й рідного народу
пересилає(ють)

. . . . . .

Адреса: . . . . . .

Коверти призначені для вжитку Українського Божого люду цілої діяспори. Просимо придбати їх та вислати летунською поштою ок. 12-го лютого до Ватикану. Масова висилка тих коверт із побажаннями має засвідчити наше незламне віддання та вірність Своєму Первоієрархові.

Коверти, призначені для висилки Голові нашої Церкви в день його уродин 17 лютого, можна безкоштовно набути в о. В. Тарнавського — 11301 - 96 вул., Едмонтон, Алберта. Тел.: 477-7339.

ЗЕМЛЕТРУС У БАНЯ ЛУЦІ. Хата українського поселення в Яблчані поблизу Баня Луки і (внизу) каплиця в тій місцевості.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й єдинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставковій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармору, граніту й бронзи. Напишки на пам'ятниках даром та царова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 33% спусту від нормальної ціни.
"Вінок даром"

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Ричмонд, Бр. К.: – поминки по бл. п. о. Маркіянові Біликові

ТА ЗБІРКА НА ПОГО ПАМ'ЯТНИК

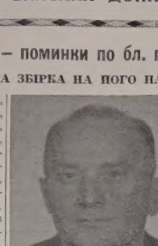

о. Маркіян Білик

Бл. п. о. Маркіян Білик, кол. душпастир Черчілл, Рокфорт Брідж і Атабаски, а відтак Ню Вестмінстер, Чіллівак, Овшен Фаллс, Повелл Ривер та Кітімат, а наприкінці Вернон і Ревелстон, згинув в автомобілевій катастрофі 21 серпня 1969 р. Ширша згадка про те була в „Українських Вістях' з 4 вересня 1969 р.

В 40-вий день після його смерти, заходом родини Солтисів, в церкві Успіння Пресв. Богородиці в Ричмонд, Бр. К., відслужили о. Б. Слобода ЧСВВ та о. В. Ганушевський заупокійну сл. Літургію, після якої влаштовано прийняття зі читальні „Просвіти", на якому промовляли о. В. Слобода ЧСВВ, п. М. Заяць, голова Стрілецької Громади та п. Л. Ковальчук, що від самого початку спільно працював з о. Маркіяном при організуванні парафії в Ню Вестмінстер. З нагоди поминок передано жертви на пам'ятник покійного в Едмонтоні, зібрані на три збіркові листи.

Жертводавці на листу п-ва Ярослави й Степана Солтисів: 100 дол. — п-во Солтиси; по 50.00 дол. — о. І. Сивецький, Легбрідж; о. В. Маруняк, Калгарі; Соня Голод, Торонто; по 25.00 дол.: о. С. Чеховський, Ричмонд; о. В. Слобода ЧСВВ, Ванкувер; 15.00 дол.: В. Ярош, Оттава; по 10.00 дол.: В. Андріїшин, Д. Митко, І. Чайківський, Ю. Курляк, Матвій і Ольга Заяць, С. Лашин, І. Станько; 8.00 дол.: Василь і Ольга Климко; по 5.00 дол.: Дж. Бігер, М. Митко, О. Макух, п-і Чепіль, Д. Герета, Р. Чайківський, І. Хоміцький, Олеся Томіцька, І. Шевчук, Едмонтон, Параскевія Томіцька, Марта Солтис, Гр. Давидяк, М. Сленюк, Анна Трач, Е. Гайдимовський, В. Ярміш, О. Тарнавецький, М. Токар, родина Гуменних, родина Порогівських, родина Шнайдер, Ст. Огірка; по 3.00 дол.: М. Базюк, М. П. Диччій; по 2.00 дол.: М. Костинюк, О. Данилюк, М. Куллявець, О. Буцяк, п-і Калита, Анна Сарачук; 1.00 дол. — Т. Дзугай; 20.00 дол.: А. Григорій, Крестон; 10.00 дол.: Анна Бачинська, Монреаль. Разом з першої листи: 526.00 дол.

Жертводавці на листу Ірини і Льва Ковальчуків: 50.00 дол. — Лев і Ірина Ковальчук; по 10.00 дол.: родина Лобаїв, М. Чуйко, А. Цітульський, д-р М. Гуцуляк, Марія Гуцуляк, В. Давидяк, Андрій і Наталка Данилів, Ярослава і Михайло Татарюки; по 5.00 дол.: М. Керницький, Ст. Дмитрів, Ст. Хомицький, В. Кіх, В. Місюнг, В. Камінський, В. Мельник, В. Назар, І. Харина, Бр. Дудзік, Надя Ласківська, С. Романишин; по 2.00 дол.: Анна Лупиніс, В. Савка, Параня Юнг, Гр. Я. Грабар, Т. Ляхманець, І. Прибильський, Ольга Худик; по 2.00 дол.: Т. Дорощак, Ст. Бабець, Анна Гладій; по 1.00 дол.: Анна Дуряба; 2.00 дол.: В. Васильчук, П. Рогачук; 50 центів: Ксеня Паньків; 5.00 дол. В. Грабар. Всі жертводавці з Ню Вестмінстер.

Жертводавці з Чіллівак: 20.00 дол.: Евдокія Терлецька; 5.00 дол.: Г. Кібель; 3.00 дол.: Анна Дуряба; 2.00 дол.: В. Дуряба; 1.00 дол.: М. Величко. Разом з третьої листи: 75.00 дол. тому з Ню Вестмінстер — 44.00 дол., а з Чіллівак — 31.00 дол.

З усіх трьох літ разом — 835.00 дол.

Всім жертводавцям, що пам'ятали за о. М. Білика за життя й не забули його й по смерти, найщирішу подяку складає родина Солтисів з Ричмонд, Бр. К.

40-денні поминки по бл. п. Марії Козовій в Едмонтоні

бл. п. Марія Козова

В суботу, 29 листопада 1969 р. в церкві Пресв. Євхаристії в Едмонтоні, о. парох Я. Федуник відслужив заупокійні богослужіння в 40-ковий день від дня смерти бл. п. Марії Козової. На богослуження зібралися під проводом овдовілого Дмитра Козового всі діти, внуки та знайомі й приятелі покійної, щоби в молитвах згадати покійку, хоч здавалось що вона тільки вчора була посеред нас в церкві, до якої постійно ходила.

Смерть покійної прийшла несподівано, як для неї самої, так ще більше для її мужа та всієї родини. Покійна пішла до загального шпиталю на лікарський перегляд й там несподівано застукала її смерть 21 жовтня, що закінчила її повне труду та материнської посв'яти, християнське життя.

Покійна Марія прийшла на світ у м. Стоянові, Західна Україна, 15 березня 1900 р. в родині Павла й Текли Ковтун. Семитижневою дитиною на руках своїх батьків виемігрувала до Канади. В Канаді її родичі осіли в Альберті, в околиці теперішнього Мондеру тоді Вівер Лейк.

Тут у важких піонерських обставинах пройшла скоро її молодість та безжурність, бо вже 20 липня 1913 року сестро по закінченні 13-ти років життя в'яже своє молоде життя із сусідським хлопцем Дмитром Козовим та закладає християнську родину. Разом із тим на її плечі, як молодої господині, падуть всі відповідальні тягарі й обов'язки родини та молодої дружини й матері.

Молоде подружжя осідає на фармі, недалеко своїх родичів й там проводить своє життя аж до 1962 р. Серед важкої праці тих часів молоде супружжя не забуває про Бога й свою Церкву та скоро вже одним із примірних членів своєї парафії. Весь час до останніх хвилин свого життя душею родини була мати Марія.

На фармі покійна Марія виховує своїх дітей:: 6-ох синів — Іван і Павло в Райлей, Дмитро — Вегревіл, Петро, Богдан і Мирон — Едмонтон та дві доньки: Анна Тодорів — Едмонтон і Євгенія МекЛю — Ню Йорк, ЗДА. Сьогодні коло її домовини у смутку стоять ще 14 внуків та 8 правнуків. Оплакують її втрату ще 3 брати Ковтуни: Петро — Вайкінг, Микола — Едмонтон і Василь — Мондер.

В 1962 р. покидають Козові свої фарми та переходять на заслужений відпочинок до Едмонтону, де в сусідстві церкви Пресв. Євхаристії купують собі хату. Як добрі й примірні християни - католики відразу включаються в ряди нової парафії та стають її добрими членами, а покійна Марія стає дійсною членкою відділу ЛУКЖ при парафії Пресв. Євхаристії. Тут з'єднує собі загальну любов й пошану серед всього жіноцтва; як добра, тиха й завжди готова до помочі членка організації.

Здавалось, що всьо буде йти нормальним шляхом, аж прийшов несподівано злощасний день 21 жовтня, що розбив спокій родини та глибоким сумом й жалем налягнув овдовілого мужа Дмитра й всіх дітей. Того дня урвались всі терпіння, гризоти, яких вона, як печалива мама й дружина, мала в останніх днях аж надто багато.

В п'ятницю, 24 жовтня вечером в церкві Пресв. Євхаристії о. Я. Федуник відслужив парастас, а в суботу 25 жовтня заупокійну Службу Божу й похорон із последним цілуванням. В час обох відправ церква була заповнена родиною, знайомими й приятелями покійної, що прийшли віддати її останню прислугу та відпровадити своїми молитвами й жертвованими св. Літургіями на місце вічного спочинку. Опісля, згідно із бажанням покійної, о. парох разом із родиною відпровадив тіло покійної до Мондеру. В церкві св. ап. Петра й Павла разом із о. И. Кончаком ЧСВВ, о. Я. Федуник відслужив панахиду, під кінець якої ще раз від імени парафії попрощав покійну о. пзрох, підкреслюючи її християнські чесноти. По последньому цілованні тіло покійної відпроваджено на цвинтар, де вона спочила поруч своїх родичів та брата Павла й сестри Анни Лазор, що випередили її на дорозі до вічности.

Заходом мужа Дмитра й дітей, по похоронних відправах, відбувся в Народному домі поминальний обід, в час якого на заклик о. Я. Федуника перевів збірку на українську католицьку пресу п. С. Федечко, своїх покійної Марії. Зі збірки на „Укр. Вісті" передано 16.13 дол.

Похоронами гарно провадило похоронне заведення Парк Мемориял.

За жертву щиро дякуємо, а покійній Марії вічна пам'ять.

Учасник

Бойл, Алберта

ПРОЩАННЯ
о. Е. МЕЛЬНИЧУКА

Приблизно 75 парафіян з Бойл, Просперіті та Крейгенд, зібралося в понеділок, 24 листопада 1969 р. парафіяльній резиденції в Бойл, щоб попрощати о. Е. Мельничука, що, після трьохрічного душпастирювання, дістав призначення на нове душпастирське місце в Вернон, Бр. К. В часі прийняття подано каву та перекуску.

Парафіяни висловлювали свій жаль з приводу перенесення на нове місце о. Е. Мельничука, що, за відносно короткий час, зумів здобути собі довір'я молоді та старших парафіян.

Хоч багато парафіян жалували, що о. Е. Мельничук покидає парафію, то бажали йому всього добра на новому місці, в гарному містечку Британської Коломбії.

В часі прийняття п. Н. Березюк передав грошовий дарунок від парафіян з Просперіті, а п. С. Дитюк від парафіян з Бойл. Багато приявних передали, окрім того, ще й свої особисті дарунки. З черги під проводом п. Хоми всі приявні відспівали о. Мельничукові многоліття.

Під кінець прийняття о. Мельничук сердечно подякував усім приявним за прийняття, побажання та дарунки й залевним усіх, що на новому місці буде пам'ятати про них усіх в своїх молитвах.

З нагоди прийняття зібрано 9.00 дол. на „Українські Вісті", За жертву щиро дякуємо, а о. Е. Мельничукові бажаємо на новому місці гарних успіхів.

Ю. Оршко

Парафія Пресв. Євхаристії в Едмонтоні, Алберта

ПРИВІТАЛА НОВОВИСВЯЧЕНОГО СВЯЩЕНИКА

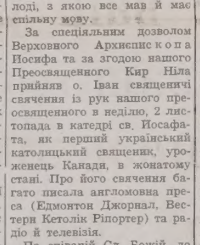

о. Іван Кратко

В неділю, 16 листопада м.р., в нашій парафії Пресв. Євхаристії у Едмонтоні співаву Сл. Божу відслужив нововисвячений священик о. Іван Кратко, уроженець Голден в Альберті. О. Іван є сином Степана й Анни з Тарасів Кратко, які до 1962 р. фармували на Голден, доки не перейшли до Едмонтону. На Голден провів о. Іван свої дитячі й молодечі роки.

По закінченні середньої освіти в Голден, він зразу пішов за голосом свого покликання та вступив на філософські, а відтак теологічні студії до римо-кат. Духовної Семінарії св. Йосифа в Едмонтоні — Ст. Альберт.

Хоч всі його студії пройшли в чужій національно й обрядово школі, то одначе, він не затратив любови до свого рідного народу, ані до своєї Церкви, її обряду та вікових традицій. В час студій, все повний запалу та дільний — він вибився на чолове місце не тільки серед українських теологічних студентів у Семінарії, але рівнож посеред співтоваришів латинського обряду та здобув пошану й приятелів.

Ще як студента теології можна було часто бачити о. Івана як церемоніра в час різних архиєрейських відправ по різних церквах Едмонтону, куди рано запрошували його отці пархи до помочі.

Пройнятий духом наших вікових, східних традицій він рішився прийняти священичі свячення в жонатому стані. По закінченні семинарії 1968 р. він в лютому 1969 р. одружився з Марією Гец, а відтак працював у клініці для лікування рака. Рівночасно робить всі заходи, перед Верховним Архиєпископом Йосифом у Римі, щоб одержати священичі свячення. В тому часі брав дільну участь в церковному організаційному житті, спеціально серед молоді, з якою все мав й має спільну мову.

За спеціяльним дозволом Верховного Архиєпископа Йосифа та за згодою нашого Преосвященного Кир Ніла прийняв о. Іван священичі свячення із рук нашого преосвященного в неділю, 2 лютопада в катедрі св. Йосафата, як перший український католицький священик, уроженець Канади, в жонатому стані. Про його свячення багато писала англомовна преса (Едмонтон Джорнал, Вестерн Кетолік Рипортер) та радіо й телевізія.

По співанні Сл. Божій, до якої о. Іванові співав хор парафії під орудою п. Е. Слиняка, відбулося мировання та роздача пам'яткових образків, а потім святковий обідбенкет в честь нововисвяченого о. Івана, що його гарно прилагодили членки нашого відділу ЛУКЖ (комітет під проводом п-і К. Кардинал). За головним столом засіли наш гість о. Іван із дружиною Марією та її батьками п-вом Гецами та своєю мамою. Господарем прийняття був п. Гр. Порохівник, учитель в школі св. Василія, рівнож укінчений богослов.

Під кінець обіду п. Порохівник з'ясував коротко життєвий шлях молодого священика та зложив йому побажання успішної священичої праці. О. Я. Федунік, парох Євхаристії й кол. професор в семинарії о. Івана, з'ясував всі старання й заходи о. Івана, щоби стати священиком й то в жонатому стані.

На закінчення промовив нововисвячений о. Іван. Він зложив подяку Верховному Архиєпископові Йосифові, що узгляднив його прохання. Преосвященному Кир Нілеві, що прихильно ставився до його заходів та вкінці згодився його висвятити й прийняти до своєї спархії. Спеціальну подяку висловив о. протопресвітерові Я. Федуникові, за всі старання й допомогу перед Верховним архиєпископом й Преосв. Кир Нілом, щоби одержати дозвіл на свячення, що забрало майже два роки часу, та членкам відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії за руки їх голови п-і А. Клопій й всім парафіянам з Голден, що зробили подяку зложив о. Іван господареві бенкету п. Порохівникові. По молитві, яку провів о. парох, парафіяни й гості підходили до молодого священика, щоби із ним привітатись та познайомитись.

Небуденне свято залишило серед парафіян милий спогад і побажання всіх молодому священикові Божих Ласк й помочі у важкій й відповідальній праці для поширення Божого Царства серед української спільноти в Канаді й збереження її ідентичности в національному та церковно-обрядовому змислі.

На многі й благі літа!

Учасник

Прісвил, Саск.

ПОХОРОН ДРУЖИНИ МИХАЙЛА ГАПІЯ

В суботу, 29 листопада 1969 р., упокоїлася в Бозі дружина п. Михайла Гапія в Прісвил, Саск.

Покійна прийшла на світ 1 жовтня 1901 р. в селі Коцюбинці, пов. Гусятин, Західна Україна. До Канади приїхала 1930 р. й замешкала в місцевости Олеша, недалеко Бюкенен, Саск. Покійну оплакує чоловік Михайло та два сини Мілько й Едвард, обоа народжені вже в Канаді.

Похорон покійної відбувся з парафіяльної церкви в Олеші на цвинтар у Канорі. Похорон відправили оо. П. Гардибала з Бюкенан та С. Лишкевич з Каноря, Саск.

Чоловік покійної висловлює щиру подяку Всеч. отцям за відслужения похоронних обрядів, приятелям родини, що несли тіло покійної, парафіянкам, що приготовили поминальну перекуску та всім учасникам похорону, що прийшли віддати послідну прислугу покійній.

З нагоди похорону чоловік покійної передав 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

Михайло Гапій

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО,
а до того
З ТИЖНІ ПОБУТУ
В ЕВРОПІ
(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та європейський континент. Зниженні ціни за переїзд групами та індивідуально. Відлоти щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаєн 427.00 дол.
Робіть замовлення вчасно.
Можна купити квиток теж на сплати. 10% належності платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації вибирайте з холоду до сонячних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та Монтего Гренд Каймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ БЮРО НЕВІЛЛ.

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG.
(північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG.
(полудньова частина)
Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville
NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Formerly Corona Air Canada
Ticket Office
106 Street - Jasper Ave.
Phone 429-3374

Найновіші капелюхи й обшиття до суконок

Edmonton
MILLINERY and DRESSMAKERS'
Supply Ltd.
10135 Jasper Ave. — Edmonton — Ph.: 422-4988
Матеріяли Пера Фільцові капелюхи
Стяжки та вуальки Квіти Футряні обшиття

АСЕКУРУЄМО

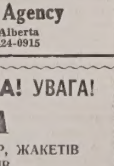

Авта, будинки, хатні речі бізнесу, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ
ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal
Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave — (REAR) — Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ
ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна гарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

Річна передплата
"УВ" – тільки $5.00

Фільм "Війна і мир"

Фільм "Війна і мир", основний на позиції російського письменника світової слави Л. Толстого. Події, описані в повісті та представлені в фільмі відбуваються з бурхливі часи-воєнних походів французького цісаря Наполена, що на початку 19-го сторіччя підбив був цілу Европу. Тим фільм нагадує недавну війну гітлерівської Німеччини, що також на початку війни побила була всіх своїх противників й панувала майже над цілою Европою. Та воєнне щастя нетривке. Не було воно тривким для Гітлера, не було тривким й для Наполеона, що 1812 р. зирушив походом на Москву. Первісні побідні бої наполеонівських військ перемінилися згодом в страшну програну Російські війська відступали вглиб Росії, палячи за собою все й залишаючи наступаючим військам Наполеона лише спалену пустиню. На великих просторах заломалася побідна армія Наполеона, як відтак, у другій світовій війні, заломалася й армія Гітлера.

На тлому історичному тлі Толстой переповідає історію кількох багатих родів передвоєнної Росії, з їх окремим світом, їхніми інтригами та змаганнях за ласку та вплиз у всевладного тоді царя. Жорстока війна перебиває їхнє життя та їхні змагання, приходить ся пережити неодну трагедію та розчарування.

Історія Європи, сплетена з історією поодиноких людей є темою повісті Л. Толстого, що послужила сюжетом до виробу багатьох фільмів. Та найбільший і найкращих — також найдовший, бо в двох серіях, що тривають разом 6 годин буде показаний тепер в кінотеатрі Варскона. Фільм буде світлений в двох серіях, в різних порах. Цього фільму досі НЕ ПОКАЗУВАНО НА ТЕЛЕВІЗІЇ.

(Огол.)

Незабутні українські дні в Римі (13)

СПОСТЕРЕЖЕННЯ І ВРАЖЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ

о. Володимир Тарнавський

Наради Римського Собору тривали шість днів, від понеділка, 29 вересня до суботи, 4 жовтня включно. У вівторок була сесія Собору також. Зазначую це тому, бо деякі допису вачі в нашій пресі відмічували, що у вівторок нарад собору не було. На кожній сесії один з отців Собору реферував справу, що мала бути дискутована й опісля голосуванням вирішувана. Так отже кожний Владика брав активну участь у Соборі.

Спільне пастирське послання, що його Отці Римського Собору написали й яке було вже друковане у "Вістях з Риму" та в усій нашій пресі, говорить про те, що було предметом нарад Собору наших Владик.

ДВІ ДЕЛЕГАЦІЇ. . .

В середу, 1 жовтня Отці Собору прийняли на ранній сесії своїх нарад дві делегації — від священиків та мирян. В першій делегації були: митрофорний протоієрей о. д-р В. Кушнір, що був і речником священиків на Соборі, митрофорний протоієрей о. П. Хомин, о. д-р І. Гриньох, о. Л. Гузар, о. М. Горошко та о. В. Тарнавський. Хтось міг би назвати участь у делегації священиків на Римському Соборі честю, а я скажу, що то було щастя, що про нього бодай я навіть і не міг мріяти, вибираючись на українські святкування в Римі. Щастя направду велике, бо ж такої нагоди може ніхто з нас сучасників Римського Собору вдруге не буде переживати.

З окремим настроєм сходили ми священики до залі нарад Собору. Ми були свідомі ваги хвилини й бажали до неї якнайкраще пристосуватися. Первоієрарх Йосиф, що проводив нарадами Собору, прохав нас усіх членів делегації зайняти місця в першому ряді.

Президент Секретаріяту Світового конгресу вільних українців о. митрат В. Кушнір, вручив президії Собору письмо від священиків, привітав Отців Собору та висловив радість всіх з приводу дії Собору. Окремо він привітав усіх Владик від очолюваної ним організації С.К.В.У. Отці Собору з увагою вислухали привіту, а Первоієрарх Йосиф обіцяв в часі нарад Собору розглянути прохання священиків, висловлені у врученому письмі.

МЕМОРІЯЛ СВЯЩЕНИКІВ...

На вступі священики, зібрані на українських святкуваннях в Римі, виявили радість з приводу нарад Собору наших Владик. Користаючи з тієї нагоди, вони в імені своєму та неприявних в Римі співбратів, прохали Отців Собору звернути увагу на ряд проблем в сучасному житті нашої Церкви та їх розв'язати рішеннями Собору. Наша Церква є найтривкішою остоєю нашого релігійно-національного життя. Треба тому чітко очеркнути завдання нашої Церкви, дослідити її людський потенціял і накреслити плян праці на наступних п'ятдесят, а то і сто років. В дальшому, священики прохали Владик інформувати Божий люд нашої Церкви про наради Собору та з ним стояти у зв'язку. Коли ж брати до уваги священиків, як співпрацівників Єпископів у Христовому винограді, делегація просила Владик засягати у священиків-душпастирів ради в рішеннях душпастирського характеру. Допоможуть перебороти перешкоди, які утруднюють співпрацю та співжиття між священиками, передовсім такі, які постають із різниці походження. Встановити українські духовні семінарії рідні під кожним оглядом — літургійним, духовним, академічним, національним. Дати кандидатам духовного стану, які того бажають, можливість приймати ієрейські свячення в жонатому стані. Дати напрямні у справі діялогу з православними братами та членами інших віровизнань. Допомогти в проблемах, зв'язаних з розводами та т.зв. дикими подружжями. Дати напрямні, як спинити денаціоналізацію нашого молодого покоління на переселенні і накінець взяти в оборону нашу Церкву в справі переходу з українського обряду на латинський. Підписані на згаданому письмі священики висловили своїм Владикам відданість і пошану та прохали стояти спільно і твердо в проводі нашої Церкви та в обороні її прав.

В делегації мирян на Римському Соборі нашої Церкви були: д-р Р. Осінчук, як голова делегації, проф. В. Маркусь, як член президії Світового комітету за Патріярхію, д-р М. Кушпета, як речник канадського такого ж комітету, д-р В. Янів, як голова Світової ради мирян, п-і Стефанія Пушкар як член президії СФУЖО, д-о М. Ворох як голова Церковної ради УККА, і адв. Б. Долішний як президент Централі Українців Католиків Канади. Шість перших із вичислених відчитали кожний окремі пропозиції мирян, про яких ми Отців Собору їх розглянути під час нарад.

В згаданих пропозиціях порушено справу конституції нашої Церкви, обряду і літургійної мови, світової організації мирян, становища жінок і матерів. Церкви як релігійно-національного чинника в нашому житті та вкінці становище мирян Америки і зокрема УККА до рідної патріярхії. Верховний Архиєпископ в імені всіх Владик подякував делегації за висловлені думки та обіцяв взяти до уваги голос мирян на нарадах Собору.

РІШЕННЯ ІСТОРИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ

Наради Собору Владики наші називають в пастирському листі, виданому з приводу Собору, "великими і важливими". Треба сказати — ті наради є історичними, бо вирішили ряд важливих питань відносно життя і праці Української Католицької Церкви. (цитую за пресовим комунікатом Президії Собору), як - питання літургійної мови, виховання кандидатів до священичого стану, релігійної й національної формації нашої молоді, екуменічного діялогу з нашими православними братами, апостоляту миряни тощо.

Найважливішою точкою нарад було питання патріярхального устрою Української Католицької Церкви та вивищення Верховного Архиєпископства до гідности Патріярхії. Під тим оглядом Собор випрацював і прийняв Конституцію патріярхального устрою Української Католицької Церкви та передав її на руки Святішого Отця враз із супровідним письмом, прохаючи Христового Намісника вивищити Верховне Архиєпископство Української Католицької Церкви до гідности Київсько-Галицької Патріярхії.

Святкування з приводу посвячення Собору Святої Софії доли підложжа Римському Соборі наших Владик. Святішій Отець не тільки благословив наради Собору, передаючи те благословення на руки Первоієрарха Йосифа. Папа Павло VI прилюдно в неділю 28 вересня в храмі Святої Софії заявив, що святкування наші в Римі мають екуменічне значення і є виявом духовних зв'язків Римської Церкви зі Східними Церквами. Розуміючи післанництво Церкви, наші Владики відбули Собор, щоб положити тривалі основи під життя Рідної Церкви, так дуже загроженої не тільки переслідуванням на матірних землях, але й непевним майбутнім у вільному світі. Римський Собор підкреслив органічну єдність Церкви-матері в Україні з Церквами-дочками на переселенні, як одної з Помісних (автономних) Церков цілої Вселенської Церкви і в тому його велике значення.

ПОТРЕБА ТЕПЕРІШНЬОЇ ХВИЛИНИ...

Ще ніколи в минулому, читаємо в пастирському листі з приводу Собору, так велика громада наших вірних, духовних отців, членів черничих згромаджень та різних суспільних шарів нашого народу так глибоко не відчували і так болюче не переживали потреби і необхідности патріярхального устрою в Українській Католицькій Церкві. На такий стан дужі наших вірних — пишуть у Послані наші Владики — склалися передовсім такі три причини: жорстоке і безпощадне нищення нашої Церкви на землях України безбожницьким комунізмом, розпорошеність вірних тієї Церкви по всіх континентах світу та рішення Другого Ватиканського Собору про Патріярхальний Устрій у Східніх Церквах як їхній традиційний вид правління. Сама ідея не є нова. Новим є щире і глибоке бажання української спільноти створити патріярхію в нашій Церкві. Всі бачать, що то одинокий засіб зберегти саму нашу Церкву.

Другий Ватиканський Собор дав нашим Владикам можливість здійснити те бажання. Він бо в Декреті про Східні Католицькі Церкви говорить, що його бажанням є, щоб патріярхальна установа, що є традиційним видом правління у Східніх Церквах, була встановлена там, де є потреба. І наші Владики нічого іншого не вчинили, а ведені життєвою потребою нашої Церкви, встановили рідний патріярхат. В їхньому пастирському листі читаємо: "не для людської слави чи самого престіжу, але для самозбереження і добробуту нашого духового, церковно-релігійного і національного росту бажаємо тієї установи (патріярхальної) для нашої Церкви".

Направду, чи може бути більша потреба, як та, що склонила наших Владик прийняти конституцію патріярхального устрою? Чи в тій важливій бо життєвій для нашої Церкви, справі може ще хтось інший забирати слово крім наших Владик, яким Христос доручив "пасти Його стадо" серед українського народу? Тому дуже дивними здаються всі ті так наші, які і чужі нам по крові, які "квестіонують" справу Римського Собору Української Католицької Церкви! Рішення того Собору встановити патріярхальний устрій в нашій Церкві було не тільки конечним, але є воно й остаточним. Іншого рішення наші Владики не приймуть, як виразно підкреслив те Первоієрарх Йосиф у слові на отворення Собору! На те рішення наша Церква ждала цілі сторіччя!

Те, що Отці Римського Собору передали своє рішення Святішому Отцеві, зовсім не значить, що вони не вважали свого рішення правосильним. На мою думку то тільки жест чемности супроти Вселенського Архиєрея, що на передодні того, вже історичного сьогодні, Собору писав до Верховного Архиєпископа Йосифа: "Бажаємо запевнити Тебе, що Твій голос долітає до глибини Нашої душі і там збуджує поновлені почування живого благовоління для Тебе, що перетерпів довгі досвідчування задля любови Христа і Церкви. В нашій душі поновлені вияви батьківського та прияного зацікавлення, з яким клопочемося і завжди будемо клопотатися про все, що тільки лежить Тобі на серці".

Що ж більше лежить на серці Первоієрарха Йосифа, як добро рідної Церкви? Тому немає причини зневірюватися. Навпаки, нам треба зі святим завзяттям прямувати до наміченої мети! Як дуже корисним буде навести слова св. Апостола Павла, який, перебуваючи в Римі у неволі, жалується на опущення, але і додає: "Господь стоїв при мені і кріпив мене, щоб через мене сповнилося проповідання" (2. Тим. 4:17). І нашій Церкві Господь після усамітнення, щоб в нашому терпінні показати свою славу і так визволити нас із кайданів! Хіба Христові слова: "і ворота пекольні не переможуть її" (Мт. 16:18) не відносяться до нашої Церкви? До нашого народу, що кровю свідчить свою віру в Бога та любов до рідної Церкви, треба віднести слова записані в пророка Ісаії: "Ти, якого я взяв із кінців землі і покликав з її окраїн, і сказав до тебе: ти мій слуга, я тебе вибрав, я тебе не відкинув... Не тривожся, бо я Бог твій! Я дам тобі сили, я тобі допоможу і підтримаю тебе переможною правицею своєю" (Ісая 4:9-10). З вірою глядім у майбутнє! З нами Бог, тож покажімся достойними Його благодати!

ОТЦІ РИМСЬКОГО СОБОРУ. — В першому ряді зліва: Преосв. Йоаким (Сегеді), Преосв. Августин (Горняк), Преосв. Ярослав (Габро), ВПреосв. Іван (Бучко), Первоієрарх Йосиф, ВПреосв. Максим (Германюк), Преосв. Василь (Гопко), Преосв. Йосиф (Мартинець), Преосв. Платон (Корниляк); в другому ряді зліва: Преосв. Іван (Пірашко), Преосв. Андрій (Сапелак), ВПреосв. Гавриїл (Бучатко), Преосв. Ніл (Саварин), Преосв. Андрій (Роборецький), Преосв. Ізидор (Борецький), Преосв. Йосиф (Шмондюк) і Преосв. Володимир (Малайчук).

СЛАВА ВО ВИШНИХ БОГУ...

Собор наших Владик закінчився в суботу, 4 жовтня сесією, що тривала від год. 9 рано до 12:30 пополудні, коли Отці Собору перейшли з університетської залі нарад до храму Святої Софії, щоб благодарним Молебном зложити Всевишньому Богові подяку за поміч і благословення в часі Собору. Первоієрарх Йосиф в сослуженні о. д-ра І. Гриньоха та о. д-ра І. Хоми відправив благодарний Молебень, що його співали всі Отці Собору. На закінчення Молебня понеслась у небо пісня подяки "Слава во вишних Богу"... Многолітствием Святішому Отцеві та Українському Народові закінчилась благодарна богослужба.

Як спокійними, сповненими радістю та щирим вдоволенням були обличчя Отців Собору. Як глибоко зворушеним здавався очевидцям тієї кінцевої дії Римського Собору Первоієрарх Йосиф, що сподобився від Бога щастя бачити ще один плід своїх важких, а деколи майже безнадійних, змагань за усамостійнення рідної Церкви. Божа поміч у його так корисній і плідній для рідної Церкви праці була очевидна. Всі те відчували, розуміли і в подиві для незламного борця — ісповідника віри Йосифа, що Отцям Собору рішуче заявив при встанові патріярхії не брати його особи до уваги, несли до Творця всесвіту щире благання діждати радісної хвилини саме Його — Первоієрарха Йосифа — мати першим українським патріярхом.

(далі буде)

Це ваш рік домагатися вашої спадщини... з новими низькими цінами "Ер Кенада"

Не відкладайте відвідин, які ви мріяли відбути. 1970 рік – ваш рік, тепер коли «Ер Кенада», починаючи з першого березня, впроваджує нові ціни на поїздки до Європи, найнищі, які колинебудь були затверджені Міжнародною транспортовою радою.

ЦІНИ НА 29-45 ДЕННУ ПОДОРОЖ

Економічна кляса ДО КИЄВА	низькі (від 1 до 31 березня) (від 1 листопада до 31 березня 1971)	середні (від 1 квітня до 31 травня) (від 10 серпня до 31 жовтня)	найвищі (від 1 червня до 9 серпня)
з Монреалю	$395	$411	$443
з Торонта	$436	$452	$484
з Вінніпегу	$464	$480	$512
з Калгарі	$504	$520	$552

ЦІНИ НА 14-28 ДЕННУ ПОДОРОЖ

Економічна кляса ДО КИЄВА	низькі (протягом всього року, за вийнятком від 1 червня до 9 серпня)	найвищі (від 1 червня до 9 серпня)
з Монреалю	$531	$585
з Торонта	$572	$626
з Вінніпегу	$600	$654
з Калгарі	$640	$694

Якщо б ви могли поїхати перед 1 березня, то можете заощадити згідно з окремими низькими зимовими цінами за переїзд. Питайте про ціни за подорож, що тривала б щонайменше 22 днів, і про ціни за подорож на 14-21 днів. Якщо плянуєте перебувати коротше чи довше, тоді платите звичайні ціни «Ер Кенада» за переліт економічною клясою.

В «Ер Кенада» теж можете довідатися, як ваш клюб чи організація може скористати з нових низьких цін за переліт при "Групових 80, "Групових 40" чи "Групових 25" подорожах.

Подивіться, який зручний наш плян, що пропонує "Летіть Тепер — Заплатіть Пізніше". Пляніуйте вже свою "ПОДОРОЖ ПО СПАДЩИНУ". Запитайте також про заплачені наперед квитки для тих, кого хочете взяти сюди. По всі подрібні інформації звертайтесь до свого агента подорожів.

AIR CANADA

Українські Похоронні Заведення в Альберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похоронюванню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Альберти:

Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Марієн Страшок

МІСЦЕВІ І ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

СЛІПІ Є ТАКОЖ ЛЮДИ...

ТИЖДЕНЬ СЛІПИХ (ВАЙТ КЕЙН) ВІД 1 - 8 ЛЮТОГО

НА СВІТЛИНІ: Двох вповні сліпих Ф. Дірк та О. Норайн грають в кулі. Як хтось приглядатиметься з боку до їх гри, ледве, чи завважить, що вони обоє є вповні сліпі. „Сліпі є також люди".

Не всі сліпі є вповні сліпими. Згідно з дослідами, переведеними Канадським інститутом для сліпих, чотири п'яті з 26,000 сліпих осіб у Канаді, бачуть бодай слабо, куди вони йдуть. По декуди їхне положення гірше, як тих, що зовсім сліпі. Деякі люди легковажать їхню сліпоту й не стараються прийти їм з допомогою так, як це роблять у відношенні до вповні сліпих.

Сліпі, що зберегли бодай крихітку зору, бачать свій в різній формі. Деякі бачать дещо лише через середину ока, бо бічні частини зіниці пошкоджені. В других пошкоджена середина зіниці й вони бачать лиш через краї зіниці. Ще інші бачать предмети неначе в безконечній мряці. В деяких випадках сліпі бачать лише предмети кілька стіп перед собою.

В багатьох випадках частинно сліпі особи стидаються просити допомоги в прохожих, але вони мусять собі здавати справу з того, що вони є каліки й не стидатися просити ближніх про допомогу. Кличемо цю горічного "тижня сліпих" є що "сліпі є також люди" й тому вони повинні звертатися за допомогою у прохожих, як не можуть бачити часу на годиннику, чи розпізнати краски світла при переході вулиці чи прочитати списку страв у ресторані.

Недавно одна сліпа жінка увійшла до крамниці й хотіла купити для свого сина зимовий плащ. Тому, що сліпі люди є також люди, вона думала, що купить скоро плащ. Вона знайшла плащ, але не могла прочитати ціни. Звернулася до продавця з запитом, кілько коштує плащ. Продавець відповів, що ціна є зазначена на плащі. Вона стидалася запитатися й вийшла без плаща.

Навчится просити других про допомогу є для деяких людей зокрема прикро. В часі "тижня сліпих" пам'ятайте, що сліпі є також людьми й старайтеся прийти їм з допомогою, де того потрібно.

Гокей є таксамо великим спортом для сліпих як є для видючих. Прибл. 75% канадських сліпих жваво цікавиться гокеєм. Вони слідкують за грою при помочі радія чи телевізій й завдають наперед, хто буде переможцем.

Та сліпі є не лиш глядачами спортових гор. Прибл. 3,000 грають в кулі, а інші кружками на леді (кирлінг) Вони прислухуються звуковій кулі на лінії й тішаться, як куля влучить, або викликують невдоволення, як куля полетить в порожнечу.

Багато сліпих канадців є членами різних добродійних клюбів. Вони беруть живу участь в діяльности клюбів та допомагають виконати програму клюбу. Вони цікавляться також політикою, голосуючі у виборах, а деякі сліпі є вибирані до провінційних легіслятур та парляменту. Понад 2,000 сліпих є затруднені в різних підприємствах. Багато з них мають власні хати та вдержують свої родини.

Члени 80 клюбів Канадської ради сліпих набирають досвіду й служать своїми радами проводам клюбів. З машинками до писання для сліпих системи Браїля вони ведуть протоколи зборів та служать скарбниками клюбів.

При допомозі видючих та зі своїми здібностями сліпі можуть добитися гарних успіхів. Але в них також є їхні межі. Вони не завжди можуть виконати деякі завдання вповні, без допомоги видючих. В деяких випадках допомога видючих є конечна.

Сліпі завжди потребують добросердечної допомоги видючих й на це зокрема в "тижні сліпих" видючі канадці повинні звернути увагу.

"Сліпі є також люди". Вони хочуть, щоб їх скрізь приймали, а не відкидали. Щоби їх розуміти, а не жалувати. Сліпа людина є член нашої канадської спільноти.

УВАГА

БІНГО

КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

БІНГО

Щоповеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунтів

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2359
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Альберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залоз (Простейт сзенд), що регулює мов
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

НА КОЛЯДУ ПРИСЛАЛИ ДО „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

20.00 дол.: п-і Марія Соломон, Томагавк, Алта.

8.00 дол.: інститут ім. А. Шептицького, Саскатун, Саскачевен.

По 5.00 дол.: М. Ковальський, Калгарі, Алта; Гр. Попик, Едмонтон; Гр. Барабаш, Едмонтон; п-і М. Буркатські, Канора, Саск.; Є. Щерба, Ванкувер, Бр. К.;

По 3.00 дол.: Н. Сус, Едмонтон; Гурток книголюбів, Едмонтон; В. Лапінський, Едмонтон; п-і А. Климко, Форт Франсіс, Онт.

По 2.00 дол.: М. Равлюк, Саскатун, Саск.; С. Лелик, Патришія, Алта; З. Войко, Ванкувер, Бр. К.; О. Бабій, Восетна, Алта; П. Малий, Віндзор, Онт.; П. Канський, Белфіл, Но. Дак., ЗДА; Гр. Крочак, Йорктон, Саск.; В. Шульган, Норт Суррі, Бр. К.; п-і Ю. Грженда, Гленавон, Саск.; І. Шпак, Калгарі, Алта; П. Наконечний, П. Шаун, В. Стебельський, П. Прийма, А. Маярівський, С. Шкоропад, Н. Олійник, И. Юркевич, о. Я. Федуник, І. Галак, С. Нагуляк, С. Войтів, І. Болехівський, І. Біденчук, всі з Едмонтону.

По 1.00 дол.: Н. Герик, Саскатун, Саск.; О. Габрій, Кемровз, Алта; п-і М. Горакеї, Вінніпег, Ман.; В. Крияжк, Ля Корі, Алта; П. Буркун, Дел. Алта; п-і К. Мариняк, Вінніпег, Ман.; Р. Політило, Вегревил, Алта; п-і М. Венгер, Кемровз, Алта; С. Кілик, Вегревил, Алта; О. Чіжик, Селкирк, Ман.; В. Джура, Форт Вилліям, Онт.; п-і М. Кіт, Менвил, Алта; п-і А. Бучко, Вінніпег, Ман.; В. Зазуля, Вилнигдон, Алта; В. Дутчак, Дервент, Алта; І. Гіщинський, Гардірвил, Алта; А. Корба, Канора, Саск.; І. Федорів, Давфин, Ман.; п-і С. Дубан, Гай Прері, Алта; П. Височанський, Алберні, Бр. К.; п-і А. Дяків, Ванкувер, Бр. К.; п-і Р. Малійчук, Дервент, Алта; В. Дідь, Саскатун, Саск.; п-і К. Юстина, Шервуд Парк, Алта; С. Приціяк, Галов Лейк, Алта; О. Сопотницький, Вайлдвуд, Алта; В. Кунда, Форт Саскачевзя, Алта; К. Сподарик, Спедден, Алта; П. Бручковський, Ллойдмінстер, Саск.; О. Савчук, Мондер, Алта; І. Левицький, Спедден, Алта; М. Мочульський, Вильна, Алта; О. Пшик, Гленлон, Алта; п-і С. Гайдук, Принц Альберт, Саск.; А. Михайленко, Порт Альберні, Бр. К.; Я. Ясінський, Меннінг, Алта; п-і М. Стахів, Арборг, Ман.; А. Шупик Денбурі, Саск.; п-і Г. Остафійчук, Брукс, Алта; К. Л. Дмитрук, Монтреал, Кве.; В. Савчук, Вегревил, Алта; п-і Ю. Дерех, М. Кричковський, М. Прокопчук, Гр. Галіна, Ф. Білик, п-і В. Білик, В. Сирил, о. М. Мартиняк, всі з Едмонтону.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для досліджень винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона укріпляє свербіж і прикрість до мінут і дрисліпше лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як маєть і в формі під назвою Preparation H. Питайте зз ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

МАЄТЕ КЛОПІТ З ХРОБАКАМИ?

Заживайте медицину **"PANOVIN"**

Пачку тої медицини, що вистарчає на одну курацію, можете дістати в вашому драг-шторі.

Ізраїльсько-арабські бої коштують жертв

Ізраїльський міністер оборони сказав в ізраїльському парляменті, що від закінчення війни до кінця листопада 1969 р. було 3,971 сутичок на єгипетсько-ізраїльському кордоні, 3,094 на кордоні між Ізраїлем та Йорданією та 306 сутичок на сирійсько - арабському кордоні. В часі тих сутичок 113 ізраїльських вояків було збито, а 330 поранено.

В тому самому часі арабські терористи вчинили на території Ізраїлю 999 терористичних замахів, при чому згинуло 23 вояки, а 165 вояків та 360 цивільних осіб було поранено. На теренах зайнятих Ізраїлем від Йордонії, в тому часі 50 арабів згинуло від бомб та куль терористів, а 466 було поранено.

Ізраїльські літаки за той час зробили 168 насконів на військови бази терористів в арабських країнах і збили 76 арабських літаків. При тому згинуло 10 ізраїльських літунів, а 30 було поранених.

—o—

КОНТЕСТ НА НАЙКРАЩУ УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЙНУ ПИСАНКУ

Цього року рухливе жіноче тозариство Добра Воля — молодший відділ катедральної парафії в Едмонтоні влаштоване знову конкурс на найкращу українську **традиційну** писанку.

Конкурс спонзорує бровария КАРЛІНГС, а Добра Воля переводить його технічно.

Конкурс відбудеться 15 березня ц.р. Докладні умовини конкурсу будуть подані в чергозому числі "Українських Вістей".

Писанки посилати на адресу Українських Вістей.

З нагоди Великодня майже в кожній українській хаті пишуть писанки. Багато організацій влаштовує перед Великоднем окремі курси писання писанок. Тому треба сподіватися, що й цьогорічним контестом зацікавляться любителькн писанок та візьмуть в ньому участь та причиняться в цей спосіб до ще більшого поширення цеї ділянки українського народного мистецтва.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище .....

Адреса .....

.....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, вирвіть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: .....

.....

Ім'я і
нова адреса: .....

.....

(Адресу писати по-англійськи)

ОБМЕЖЕНИЙ ЧАС ВИСВІТЛЮВАННЯ:

Всього 4 тижні

Починається: середу 4 лютого в 8 год. веч.

ACADEMY AWARD WINNER!
"BEST FOREIGN FILM"

ЗАВВАГА: того фільму не показувано на телевізії.

NO SEATS RESERVED — EVERY TICKET HOLDER GUARANTEED A SEAT • FAMILY •

THE TWO PART PRODUCTION OF LEO TOLSTOY'S

WAR and PEACE

PRESENTED BY THE WALTER READE ORGANIZATION AND DINO DE LAURENTIIS • IN COLOR • RELEASED BY CONTINENTAL

PART I "NATASHA AND ANDREI" — THE BATTLE OF AUSTERLITZ" **STARTS** WED., FEB. 4th

THE ENTIRE PRODUCTION OF "WAR AND PEACE" WILL BE SHOWN IN TWO PARTS. EACH PART WILL BE SHOWN FOR ONE WEEK!

SCHEDULE OF PERFORMANCES AND PRICES
SPECIAL PRICES FOR GROUPS OF 30 AND OVER

EVENINGS 8 P.M. MATINEES WED., SAT. & SUN. 2 P.M.

Adults — $2.50	Adults — $2.00
Students — $2.00	Students — $1.50
Children — $1.25	Children — $1.00

TICKETS MAY BE PURCHASED SEPARATELY FOR EACH PART.

PART II "NATASHA AND PIERRE — THE BURNING OF MOSCOW" **STARTS** WED., FEB. 11th

VARSCONA THEATRE EDMONTON

ADVANCE TICKETS
On Sale at ODEON
Box Office 12:30 to 5 P.M.
From JAN. 26th

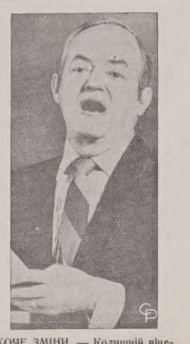

ХОЧЕ ЗМІНИ. — Колишній віцепрезидент Г. Гомфрі сказав у Міннеаполісі, що треба змінити правила з'їздів демократичної партії, щоб вони були справді більш демократичні.

—o—

МОТОРОВІ САНИ

У Канаді є бл. одного мільйона моторових санок (сновмобілів). Багато канадців вживає моторових саней для ловів на прерійних вовків (каютів), яких дуже багато винищено.

Зменшення числа степових вовків збільшило загрозу польових мишей, яких степові вовки винищували.